Honourable members of the Council are of course aware that they should discuss each demand as a whole and vote upon it as a whole without moving for the reduction of any grant or of any item in a grant.

During the general discussion every member other than the Financial Secretary will be allowed not more than 15 minutes, and in the voting of demands for grants the time limit for speeches for all members will be 10 minutes. I hope honourable members will so adjust their speeches as to make it possible for a good number of their colleagues including the official members to participate in the debates.

FIXING THE DATE OF ELECTIONS TO THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE AND THE STANDING FINANCE COMMITTEE.

I may also at once make the announcement that this House will elect one representative to the Public Accounts Committee and another for the Finance Committee, on Wednesday the 12th instant, after the proceedings of the day are over. The elections will be conducted in the same way as in previous years and they will be presided over by one of the Panel of Chairmen whoever may happen to be present at the time.

We will now proceed to the general discussion of the budget.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, with the separation of the functions of the Financial Secretary and the Account Officer, and the creation of a new Financial Secretariat, this House legitimately hoped that it would be furnished with a true and correct exposition of the financial position of Government. But, history has repeated itself. Our new Financial Secretary, hailing with hoary experience from the other side of the Ghats, has also unfortunately fallen into the old groove of his predecessors and has, in vain, attempted, with the aid of his magic brush, to give us a seemingly presentable picture of our financial position It does not require much scrutiny to find out that this picture is after all one drawn without a back-ground. Sir, the new budget is nothing but bluff and blarney. The Financial Secretary does not even deserve our thanks for the lessons on the philosophy and orthodox canons of public finance, which he preaches in his budget speech, of course with the air and confidence of a pedagogue. He should not have expected that this House could be made to gulp, like school children, all that he professes to be good and sound canons of finance; for, aught we know, most of them are opposed to the doctrines of modern financial and economic policy accepted and followed by other Governments. His classification of "Productive and non-productive works" and the differentiation drawn by him between "Capital expenditure charged to rev enue and not charged to revenue", seem to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

be rather arbitrary and somewhat whimsical. According to him the method of providing funds for capital schemes, whether productive or non-productive, is purely a question of finance to be decided with reference to the resources of Government available from time to time. It is indeed an astounding proposition in public finance and economics that is contained at page 3 of the Financial Secretary's budget speech. It would appear that according to our new Financial Secretary there need be no morality in the application or administration of State Finance. In his view, principles governing financial policy could be changed without any moral scruples according to the convenience of Government and the availability of their resources from time to time. It is a well recognised canon of public finance that reproductive works alone should be undertaken with borrowed capital and non-productive works should be financed only from the surplus of current revenues. Even a cursory reading of the new budget is sufficient to disclose that its author is neither a financier nor an accountant, but that he is merely an adept in the art of financial jugglery.

Coming to the details of the budget, we find that, in the opinion of the Financial Secretary, in spite of the fall in the revenue from the budget estimate of Rs. 242·16 lakhs to Rs. 229·28 lakhs, the current year is expected to close with a revenue deficit of Rs. 5·06 lakhs only as against a deficit of Rs. 6·96 lakhs anticipated in the budget. This is one of the most misleading statements in the Financial Secretary's budget speech. As a matter of fact the year is going to close with a revenue deficit of Rs. 17·80 lakhs. It is only by a change of a classification adopted in the revised estimates of 1111 in regard to the allocation of expenditure between Capital and Revenue, that the Financial Secretary has succeeded in showing the deficit at a lower figure. Over and above the expenditure of Rs. 234·34 lakhs charged to revenue, Government have spent during the current year Rs. 12·74 lakhs also on non-productive schemes such as Military works, the widening and improvement of some of the roads in the Trivandrum town and the purchase of the Travancore House at Madras. Every one of these items is classed under "Capital expenditure not charged to revenue" in the revised estimates for 1111, instead of under "Expenditure charged to revenue" as provided in the original budget estimates for the year. But for this change of head, deliberately made to bring down the deficit, the expenditure would have stood at Rs. 247·08 lakhs, leaving a revenue deficit of Rs. 17·80 lakhs. If the provision of Rs. 2 lakhs for the Council Chamber was utilised and if the savings of Rs. 1·56 lakhs in the allotment in the budget for Military works and Rs. ·048 lakhs in the allotment for restoration works in the Sri Padmanabhaswami Temple were not also made—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

these have been made on account of the delay in carrying out those works,—the deficit would have reached Rs. 21·94 lakhs. Besides these, the additional expenditure incurred in connection with the recent loan and also under the head "Miscellaneous political expenses" has swelled the deficit and brought it to a maximum of nearly Rs. 28 lakhs. The net result will be that the Government account balance which stood at Rs. 108·22 lakhs at the beginning of the current year, inclusive of the General Reserve Fund drawn from the Sinking Fund of the Trivandrum—Shenkottah Railway, will be reduced to Rs. 80·27 lakhs at its close. Sir, the change of heads or the change of classification proposed by the new Financial Secretary will not in any way better the financial position of the State. The Financial Secretary may adopt any change of classification in regard to the allocation of the expenditure between Capital and Revenue in the budget estimates for 1112, but so far as the revised estimates of the current year are concerned he was not justified in effecting any change. What he has done is nothing but financial dishonesty, breach of trust or confidence so far as this House is concerned.

Sir, the revised estimates of 1111 reveal that our present financial position is not at all sound or encouraging. The budget estimates for 1112 do not also reveal any ray of hope. As I said last year, the history of our past budgets is a history of successive prophecies, and in spite of repeated disappointments and failures, our Financial Secretaries refuse to be profited by experience. If we examine the budget estimates for 1112, we will at once find that the Financial Secretary has erred on the side of over-estimation in regard to revenue. It is now admitted that the revised budget estimates of 1111 will fall short of the original anticipations by Rs. 12·83 lakhs at the close of the year. The Financial Secretary's forecast that the revenue for the next year will rise up to Rs. 245·92 lakhs, which is Rs. 16·64 lakhs in excess of the revised estimates for the current year, is highly optimistic and is based upon wrong data and gross miscalculations. The budgetary anticipations of any particular year must always have a true and honest bearing and proportion to the actuals of a few years just preceding it ; otherwise, there can be little wisdom in the counsel given by the Financial Secretaries in regard to the policy to be followed in the matter of the budgeting of State Finance. If in reality his anxiety was to present a surplus budget, our surprise is why he allowed a voluntary restraint to be placed upon his imagination by limiting the revenue anticipations to Rs. 245·92 lakhs only, instead of over-estimating it at a still higher figure. He could then have shown a larger revenue surplus than the nominal one he has now strained himself to bring about. However much our new Financial Secretary may congratulate himself on his success in presenting a budget, with an

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

apparent surplus, this House feels sure that he will also have to come to it again at this time of next year to tell the same woeful tale his predecessors were commissioned to narrate on many an occasion in the past.

The Financial Secretary expects an increase of Rs. 2·85 lakhs under Land Revenue. In 1111 he expected an increase of Rs. 3·30 lakhs under the very same head and yet he was disappointed by a fall in the revenue by Rs. 1·60 lakhs. Similarly in 1110 also there was a fall of Rs. 3·34 lakhs in the receipts from the Land Revenue. Against this bitter experience how could one reasonably expect that the receipts from the Land Revenue will increase during the next financial year? The economic horizon is still gloomy and there is no near chance of the agriculturists escaping from the grip of the prevailing depression. The receipts from the Cochin Harbour scheme are estimated at Rs. 24·51 lakhs. This expectation is sure to turn out to be purely illusory. When the receipts under this head were only Rs. 11·39 lakhs in 1110 and Rs. 13·39 lakhs in the current year, how could one reasonably anticipate a sudden and disproportionate increase of Rs. 11 lakhs during the ensuing year? So also, there can be no justification for the budgetary anticipations of Rs. 16.5 lakhs under tobacco as against a revenue receipt of Rs. 13.39 lakhs in 1111. The Financial Secretary has no word to tell us how economic depression and the causes for the fall in the consumption of Coimbatore tobacco, which are assigned as reasons for the low receipts under tobacco, would disappear and improve the revenue to the extent anticipated by him in the budget. These causes do not show any sign of possible abatement in the succeeding year. Increase is also anticipated for the next year under interest on account of adjustment of interest on the Capital outlay on the Pallivasal Hydro-Electric scheme at 5 per cent per annum. How could we anticipate any profit from this project especially when we are told by the Financial Secretary at page22 of his budget speech that it is expected to be completed by the middle of 1112 and that only when the scheme reaches a normal period of operation it can be expected to bring in a substantial return? It is, therefore, rather surprising that the Financial Secretary, who has been able to discover, even during the very short time he has been here, that this country is backward in point of productivity as compared with his province, should have anticipated, all on a sudden, a net return of not less than 5 per cent. on the capital investments. In the face of the admission made last year by his predecessor in office, we need not entertain any optimism in respect of the budgetary anticipations under this head. Last year the Financial Secretary had to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

make an open confession. While speaking about the financial position of Government as it stood in the beginning of 1111 he remarked :

> "In fact, except for a few recent electrical undertakings, none of our capital works, whether financed out of the Reserve with Government or from borrowed funds, have begun to yield a return that can compensate Government for the interest they lose, or have to pay back to their creditors, by not investing their surplus cash balances in gilt-edged securities."

When this is the mournful story narrated after years of experience, we are really at a loss to comprehend how the Financial Secretary was emboldened to make such optimistic forecast in the budget. It is equally doubtful whether the Rubber Factory, which was expected to bring in a profit of Rs. 0·5 lakhs during the current year, but has only caused disappointment to the Financial Secretary, is after all going to be encouraging to him by bringing in a revenue of Rs. 1·3 lakhs to the State coffers in the coming financial year.

The Financial Secretary, no doubt, expects also a decrease of Rs. 1·07 lakhs in the receipts from a few departments. But here too, what we observe is that his estimates are erroneous and unreliable. In very many of the departments we are going to have heavy fall of revenue on account of various combined forces and circumstances. Owing to economic depression a fall in the revenues under Stamps, Registration and Administration of Justice is anticipated in the ensuing year. But this fall is going to be several times more than the Financial Secretary's expectations as a consequence of the passing of the Agriculturists' Relief Bill. The proceeds of Rs. 15 02 lakhs under sale of Court fee stamps are bound to be reduced by at least 50 per cent when the Bill is passed into law; for, after the establishment of Conciliation Boards all over the country no suits are likely to be filed in our Courts. Taxes on income will also be affected as the result of the same legislative enactment. By the scaling down of principal and the reduction in the rate of interest from 1105, there will be an appreciable fall not only in the number of assessees, but also in the income of those who may have to be assessed. In very many cases even amounts already realised will have to be refunded on account of the change of circumstances that might be brought about by the operation of the above legislative measure. The Financial Secretary does not anticipate any of these contingencies in framing the budget for the next financial year.

Then again, under Water Works, Rs. 1·15 lakhs is expected as a contribution from the Trivandrum Municipal Council. In the first place, even the amount of Rs. 1 lakh claimed by Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswarn Pillai.]

from the Municipal Council during 1111 has not been paid till now and I think the whole of it will never be paid at all. Even if the amount can be realised in full, 50 per cent. of it can only be a payment by book adjustment of accounts, for the Government themselves have to pay water tax for all their buildings, Palaces and Temples etc. When it is thus seen that the Financial Secretary has deliberately and unjustifiably over-estimated the revenues and under-estimated the probable loss of revenues in the next year's budget, how could we expect to have a revenue of Rs. 245·92 lakhs? Sir, in all probability the receipts for the next year will go far below the revised estimates for the current year. So, the Financial Secretary's forecast in regard to the Revenue side is wrong and cannot for a moment be relied on.

Coming to the expenditure side, we find that a sum of Rs 242·38 lakhs is provided in the budget for 1112 and charged to the current revenues of the State. But in addition to this, Government propose to spend during next year Rs. 96·38 lakhs for capital works. Out of this, a sum of Rs. 34·78 lakhs will be utilised for Capital re productive works; Rs. 43·24 lakhs for non-productive schemes, and another sum of Rs. 18·36 lakhs on Cochin Harbour scheme. And these items are grouped under the budget head, "Capital expenditure not charged to revenue." Whatever jugglery the Financial Secretary may commit, whatever changes and manipulations he may make in the budget heads and classifications to show a revenue surplus, one thing is certain that the total expenditure for 1112 rises up to Rs. 338 76 lakhs. It is, therefore, obviously clear that even the over-estimated receipts will be found to be insufficient to meet the budgeted demands for the next year. A little while ago I have pointed out that the receipts for 1112 are likely to fall below the revised estimates of the current year and even if we put the revenue for 1112 at the revised estimates of this year, we will still have to find funds to the tune of Rs. 109·48 lakhs for our capital undertakings.

Let us now examine our financial position in respect of our accumulated surplus. The Financial Secretary informs us that at the beginning of 1111 we had a surplus of Rs. 108·22 lakhs, inclusive of Rs. 60 55 lakhs taken to our General Reserve Fund from the accumulated savings of the Railway Sinking Fund. But for this appropriation of the Sinking Fund, financially we would have been nowhere even in 1110. Now we are told that the accumulated surplus is expected to be reduced to Rs. 80·27 lakhs at the end of the current year. We require Rs. 109·48 lakhs more than our current revenues to meet the expenditure for schemes planned for 1112. This will not only bring about a revenue deficit but will

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

result in the complete wiping off of our accumulated surplus, leaving us debtors to the extent of Rs. 29·21 lakhs at the close of 1112. Even if we accept the Financial Secretary's forecast as sound, our financial position still continues to be gloomy. Then again, we are told that by the time we reach the year 1113 we may require not less than Rs. 100 lakhs more for the completion of all the schemes already undertaken or proposed to be undertaken during 1112. The Financial Secretary does not tell us from which source we can find funds. Have the Government, I ask, got the Fortunatus' Purse? Certainly not. Can this financial position be regarded as one of exceptional strength and soundness? The only safety for our Financial Secretaries is that, fortunately for them, there is no court wherein they could be called upon to answer for such financial jugglery and fraud. Sir, in view of this appalling financial position is it not better that we re-consider our proposals in respect of the various non-productive schemes that we have in contemplation for the succeeding year ? It is an unsound financial policy to draw from the accumulated surplus big sums for non-productive schemes. As a matter of fact the proposal is to draw from the surplus more for non-productive schemes than for remunerative works.

Sir, on the whole our financial position is clearly unsatisfactory. Our current revenues are insufficient even to meet the current expenditure. By the end of the next financial year, our accumulated surplus will also be completely swallowed up, leaving us debtors, to the extent of Rs. 29·21 lakhs. Recently we have raised a loan of Rs. 50 and odd lakhs. All these liabilities make us debtors to the extent of about Rs. 80 lakhs. In the light of these facts how could the Financial Secretary boast that the debt position of our Government is quite satisfactory ? The budget estimates of 1112 disclose the lamentable fact that our Government have already plunged themselves into the abysmal depths of financial bankruptcy.

It is often said that a drowning man will catch at a straw. Even the gilt-edged securities are fast disappearing. Almost every issue of the Government Gazette shows that these gilt-edged securities are being sold in the British Indian markets through brokers. The opening balance of our gilt-edged securities at the beginning of 1111, even on their face value, was Rs. 175·73 lakhs and it has been reduced to Rs. 148·33 lakhs during the current year. I am sure that, calculated at their present market value, these securities will have to be put down at a much lower figure. In any event it is abundantly clear that, before the next financial year closes, most of the securities will have to be disposed of. Who knows that even

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

the entire gilt-edged securities will not be wiped off to meet the ever increasing expenditure arising out of the extravagant ways of the present Government. (*President's bill.*)

Mr. K. P. Nilakanta Piilai : Sir, there is no more painful duty for a man than to know what to do with a good friend who has made a complete mess of a business in which both of them were concerned. If you propose to stand by him then what is left is inevitably lost. If you do the contrary then you feel that you have abandoned a loyal friend in times of his trouble. It is with these feelings that I propose to make a few observations on the Budget Estimate that has been presented to this House. After having bestowed some attention upon it I have come to the definite conclusion that the Financial Secretary has to be given up. According to me, the Budget Estimate can be divided into two parts ; one the elementary text book portion of the budget which deals with financial policies and principles and the other the budget proper with which poor Travancoreans are more concerned. The canons of finance and the astounding financial proposition are contained in pages 3 and 4 of his budget speech. Without any serious thought I can say that it is nothing but sheer nonsense.

President : Will the honourable member change that word?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Yes, Sir. It is very unsatisfactory.

Moreover when I perused certain portions of his speech in the first part, I even thought that he has been evidently addressing a class of fourth form students when he said that if we meet the expenditure from the current revenue it is classed under 'expenditure charged to revenue' and if on the contrary, it is charged to 'capital expenditure not charged to revenue,' as if these are novel things unknown to the Travancore Legislature before. He says, Sir, that the test of productivity in British India is "that the revenue derived from a project should within a prescribed period of years repay the annual interest on the capital invested thereon at six per cent." This is a project of a capital nature. Again he has stated that "any work or permanent asset of a material character in connection with a project of lasting public utility will also be classified under 'capital work not charged to revenue." These are the two important propositions which he has preached in his speech about the principles of finance. Applying these maxims to the construction of the Legislative Chamber, to the acquisition of lands and the construction of the military buildings at Pangode, to the purchase of the Travancore House at Madras and to the widening and improving certain important roads in the Trivandrum town, the Financial Secretary has classified them under capital works not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

charged to revenue. I am surprised Sir, how these items can be called by the name 'project' at all. Are they projects in any sense of the word 'project'? Are they reproductive works? If they are reproductive and if they could be met out of the capital expenditure not charged to revenue then, why should we hesitate to call that provision for the purchase of Scindhi bulls as expenditure under 'capital expenditure not charged to revenue', because it is a project which has recently caught the imagination of Indians in some quarters and it is reproductive, of course in the sense that the bulls will create a better breed? Whether borrowed from British India or elsewhere financial policies or even political economy as Adam Smith observed ought to be always governed by general principles which are always the same, but as to the skill of that insidious and crafty animal vulgarly called a statesman, his counsels are always directed by momentary fluctuations of affairs. So if all the four items of expenditure now enumerated by me or even at least two items were classed as expenditure charged to revenues, I just ask the plain question, Sir, what would have been the fate of the learned Financial Secretary's surplus budget? Instead of a surplus budget it would have been nothing but a deficit budget. Therefore the timidity rather than any other principles of the first Financial Secretary of the State to face the Legislature with a deficit budget was alone responsible for these novel deviations. He is under the impression that we have some attraction for a surplus budget. We are quite unconcerned whether the budget is a surplus one or a deficit one After all, our experience as members of the Legislature for some years has taught us that there is absolutely no meaning in presenting to us a surplus budget at the beginning of the year. If expenses are to be incurred over and above the budget estimates, they will be certainly incurred. We found even to day that a sum of rupees forty thousand and odd has been expended and certified by Government under Section 32 of the Legislative Regulation. So there is no meaning in calling the budget a surplus budget. The Financial Secretary is unware that under the state of affairs obtaining in Travancore, it is immaterial if the budget be a surplus one or a deficit one at the beginning of the year. If money is wanted it will be coming forth or it will be made to come forth or borrowed. Therefore we view these things, Sir, with a detached view. It does not therefore catch our imagination whether the budget is surplus or deficit One could not be hoodwinked by these financial statements and I can assert that a more faulty financial statement has never been placed before the Travancore Legislature before this. If the four items enumerated above were included under expenditure charged to revenue, the budget would have been a deficit one not only by the amount covered by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

provisions necessary for the four items but also by Rs. 38·2 lakhs which we propose to draw from accumulated surpluses for capital expenditure on non-productive works during the coming year. That is how I view this position. I would not be exaggerating things if I say that our financial position is quite unsafe. If we borrow funds for productive works, I want to know how can accumulated surpluses of past years be drawn for non-productive works unless circumstances justify the same, especially so when our cash balance is reduced to the minimum working balance. If unfunded debts could be utilised for reproductive works why, I ask, our two crores and odd of savings bank deposits were not utilised and we went in for a loan? I ask the Financial Secretary whether it is the policy pursued by the Government of India or any other local Governments in India.

Despite Sir, he would say 'our financial position is one of exceptional strength and soundness' according to me it is sadly a deficit budget. It is admittedly marked by extravagance and almost hopeless inability of the finance member to control the growing expenditure from year to year. It shows general callousness towards the distressed conditions of the country and it is not only marked by a tendency to go for loans but also reveals the fact that we cannot without going for loans balance our budget for some years to come. These are the main facts revealed by the budget estimate presented to this House. So I appreciate the Financial Secretary's remark at the end of para 44 of his speech when he says that the adoption of some such method is essential to check haphazard and inharmonious growth of expenditure in the several departments of the state' But how is he going to do it if he belongs to the specimens of these changeable reptiles as Lloyd George observed, about Statesmen, who adopt their hue to their environments? That the second part of the budget is quite characteristic of this remark, I will show subsequently Sir. I am not at all exaggerating things when I say that he has made a thorough mess of the finance of the State and I even doubt whether the Financial Secretary has functioned properly so far as the preparation of the budget figures is concerned. His speech is full of incorrect, vague, hazy and misleading statements and he was under the impression, I believe, that no body would be able to carefully scrutinise the statements. The statements contradict each other. For example in dealing with loan in para 9 of his speech he congratulates himself that he got Rs. 280 lakhs when he advertised for a loan of only Rs. 50 lakhs. In para 27 he states in the same breath that the rate of interest has fallen to a point incredibly low as compared with that in previous years and capital is available

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in abundance at a cheap rate. Coupled with these the fact that the same response was given to loans advertised outside Travancore at three per cent, I ask the question Sir, whether it is a matter for congratulation at all when we promised three and a half per cent? Again we also know from the same paragraph 9 that the exact amount of the loan has not been ascertained. What does it forebode, Sir?

In para 28 of his speech he states that the Municipal Council, Trivandrum, has been requested to pay an annual contribution of rupees one lakh but that the demands have not been fully paid by the Municipality. It would appear that the Municipality agreed to pay this amount. Is it so? The minor head Dairy Farm has been retransferred this year and brought under major head 21—Agriculture and Fisheries. Why was it transferred last year and retransferred this year and with what financial effect? Is there anything in the speech to explain that? It is impossible to exhaust instances like this within the limited time at my disposal. If you read two pages you will find two contradictory and incorrect statements. If that be so, I ask in all humbleness, whether the Financial Secretary has not made a thorough mess of the financial condition of the country.

Now I invite the attention of the House to Appendix B. There you will find the amount provided for original works in Public Works Proper is Rs. 1,79000. This is the lowest provision when compared with that of the previous years. So we requested in the Finance Committee that at least Rs. 2 lakhs more should be provided for public works proper, and Government promised to consider. We said, "We don't mind whether the budget is deficit or surplus. This is the only item with which we are more concerned." So we requested Government that 2 lakhs of rupees more should be provided for public works proper. Government promised to consider. The Financial Secretary was very much for providing it. The Chief Engineer pressed for it. But what is the result? Less provision for the coming year when compared with all previous years from 1099 M. E.

Sir, Travancore will go on raising her voice against the policy pursued by Government of providing for luxuries of administration first and then distributing very pitiable doles for the real necessities of the people. The answer will surely be the distressed condition of our finances. Otherwise they should have allotted more funds for this. Sir when the representative of Dollar God reigned in America between 1920 and 1930 the dollar was the standard and common measure of everything. So much so, when even a girl was to be chosen for marriage the only question asked was, has she

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr.K. P. Nilakanta Pillai.]

not got a million dollar worth looks? So when the Financial Secretary could not find funds for necessities for which we are fighting, his face as reflected on the capital page 27 of his speech has a million dollar worth looks. But for providing Rs. 2 lakhs there is no fund. But when he comes to the capital side of the expenditure he deals with millions. I was rather very much pleased when he stated that in this mundane world assets could not be created by the mere waving of a magic wand. I will even go further and say by dint of talking of wealth, loans and exceptional strength and soundness and all the rest of it, assets will not be created. It is sound in politics but in political economy and finance it will be a dismal failure though people believed it for 150 years. That was in olden days just now completely forgotten. Therefore, where should assets come from? It should come from the poor tax-payers, from the distressed Travancoreans. That is the only thing that is forgotten in this budget.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, the Financial Secretary has to be congratulated on the surplus budget that he has presented. But we cannot be sure whether there will be a surplus at the end of the next year. We do not see any signs of the economic depression decreasing; still, there is no provision in the budget to combat it. Side by side with that we also find that the Agricultural Debts Relief Bill is being rushed through in the lower House with undue haste, without due regard to the legitimate claims of the creditor. As was pointed out by my learned friend, Mr. M. N. Parameswaran Pillai, if the Bill is passed as it is, there is sure to be phenomenal fall in the income under Income Tax and under Administration of Justice; but, no allowance has been made for that in the budget.

Last year, in the Financial Secretary's speech, mention was made about provision for the starting of a paper mill at Alwaye. We do not know what has become of that. In fact, there was a provision of Rs. 1,750 for that purpose. Has it ripened into any shape, or has it been dropped, we do not know. There is also no mention about the Travancore Sugars. Nobody knows its present condition. Some years back, there was a proposal to manufacture sugar from sweet toddy. We do not know what has become of it. The public are kept in the dark in regard to all these matters.

Sir, even in regard to the legitimate needs of the mofussil parts, Government bestow very little attention. It has become an established rule with the Heads of Departments not to travel to the mofussil parts in order to ascertain the needs of the people there.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The Heads of Departments confine their activities to the capital. Even memorials and petitions from people residing in mofussil parts do not get proper response from Government. So far as mofussil parts are concerned, even works, for which the necessary money has been sanctioned years ago, have not yet been taken up. It seems to me that it has become the policy with the Government just to allot some provision in the budget when there is a clamour for some work, and then to put off the execution of it indefinitely. Sir, if that is the policy that the Government are going to adopt with regard to the mofussil parts, I would suggest to them the starting of Village Panchayats throughout the country, as has been done in Cochin, Mysore and Baroda. In 1100, we passed the Village Panchayat Regulation. Since then, the Government have never allotted more than Rs. 6,000 for this purpose. Sir, this matter has been repeatedly brought to the notice of Government. Last year also, reference was made to it in this House itself We badly want Panchayats in various taluks Our memorials and petitions for the purpose of establishing a panchayat at Nedungapra in Vengore pakuti Kunnatnad Taluk, had no effect. Let us see, Sir, what is being done in sister States in respect of this matter. Information about that will not, I suppose, be out of place ; it will only be encouraging to us.

Sir, in Cochin, there are 87 Panchayats serving 280 villages ; and the allotment by Government is more than Rs. 2 lakhs for the next year.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : What is the amount collected by these Panchayats by taxation ?

Mr. G. Narayana Aiyar : I cannot give the exact figure. But, Sir, in our Regulation also, there is provision empowering the Panchayats to levy taxes. I think a maximum of one anna on Re. 1 of land-tax has been fixed as the basis of Village Panchayat taxation. In Mysore, this is what the Dewan has stated in one of the recent sessions of the Council :

> "It is barely 8 years since the Village Panchayat Regulation was brought into force. Yet, in those 8 years the number of Panchayats has risen from 8,863 to 11,390, the total revenue collected by them has exceeded Rs. 75 lakhs and they have already incurred expenditure exceeding Rs. 45 lakhs. The raising and expenditure of this money has not been an end in itself, but the means of conferring on our rural population a a very large measure of village self-Government. The Panchayats in Mysore have justified themselves, not merely by the works they have undertaken, the roads they have opened, the drinking water and other wells they have sunk, the village parks laid out, the extension of medical and educational

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

> facilities, but also by the spirit of public service and local pride which they have engineered. The people have come forward in numerous instances to provide weekly labour (communal) to improve their villages and it has been calculated that the labour so performed would have cost about 10 lakhs if performed by a paid agency. The Panchayatdars have also helped in many other practical respects. To take two departments alone, under public health, they have done much in the matter of minor sanitary works, they have distributed quinine and they are now interesting themselves in the extension of the services of the midwives and the execution of maternity houses. Under agriculture, they have assisted in the distribution of improved agricultural implements and by the maintenance of breeding bulls. They are also looked to for such assistance in the prevention of cattle diseases."

Sir, the Government of Travancore pay absolutely no attention to this matter. This is a scheme by which the local areas could be made to depend upon themselves for their needs, to adopt a kind of self-government. As in previous years, there is nothing beyond a provision of Rs. 6,000 in the budget; and a portion of even this amount may remain unspent at the end of the year. Even for the existing Panchayats the allotment is only nominal, not sufficient for bare necessities.

Sir, in days of economic depression, it is the policy of all civilised Governments to provide the people with work so that they may keep themselves engaged and not resort to mischief or crime.

In this connection, I would bring to the notice of the Government the necessity for opening more railways in the State. There were a series of representations in the old Sri Mulam Popular Assemby as well as in the Legislative Council and the Government had to commit themselves to a particular course of action in the matter. After reviewing the position, and considering the facts in detail Government issued a memorandum, dated 19th April 1926, wherein they have outlind their policy in the matter of opening new railways. I shall just read out one or two paragraphs from that memorandum. In paragraph 3, it is stated:

> "The explanation of the extended scheme of railway construction is to be sought in the rapid development of the country during recent years, in the production and preparation of commodities for which a growing demand exists and for which the rich and varied fertility of the country is so well adapted and for which also the dense population supplies ample labour and enterprise evoked by necessity, strengthened by education and encouraged by the example of British planters and merchants in the State. For several years public men have steadfastly pressed upon the Government of Travancore, both in the Popular Assembly and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

> in the Legislative Council. the urgent need for more railways. his need can no longer be ignored nor the people's demand resisted. The wealth of Travancore lies mainly in what the land yields in profusion and for the purpose of railways it will suffice if raw produce is considered."

This will convince anybody that all the details necessary have been obtained by Government, and the question has been fully examined by them. The Government also definitely stated that they would without further delay first take up the Quilon-Ernakulam line, then the Mavelikara—Cochin line, then the Ettumanur-Mundakayam branch line, then the Tripunittura-Muvattupuzha line, and then the Trivandrum-Nagercoil line. They did not stop with mere chalking out of the programme. They spent about Rs. 60,000 on the preliminary survey of the Quilon-Ernakulam line. They then spent a lakh of rupees more on the detailed survey of the line. Another lakh was also spent on the branch survey. All these took place in the years 1927 to 1928. But, Sir, what has the Government done since then? Absolutely nothing at all. Is it the idea, Sir, that the Government have absolutely wasted over Rs. 2½ lakhs for nothing? Now, Sir, conditions are even more favourable, since the Cochin port has been declared a major port, from the 1st of August and labour is very very cheap.

I hear, that a company from Calcutta has come forward with a proposal to run electric trains throughout the State provided the Travancore Government would supply them power cheap and also grant them the necessary land free. Sir, if it is true, it deserves serious consideration at the hands of Government. The opening of a railway line from Kottarakara to Alwaye will give great relief to the people of North Travancore. It will also improve business at the Cochin Port. Therefore it will be of advantage to the Government also. The revenues of Government are sure to increase.

Sir, once again I would appeal to the Government to pay more attention to the mofussil parts, and to take them also into their confidence. They also contribute to the general revenues of the State. My constituency, the Kunnatnad taluk, contributes about Rs. 1,75,000 as land revenue. Therefore, Government cannot justify the stepmotherly treatment that they now accord to mofussil parts. This attitude on the part of the Government has given room for great dissatisfaction on the part of the people in mofussil. I hope the Government will see that everything is done for the peaceful and contended living of the people in mofussil parts also, notwithstanding the fact that they live far away from the Capital.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

Sir, it is up to the Government to explore new sources of revenue. I may be permitted to make some suggestions in that direction. Why not the Government enhance the duty on Jaffna tobacco? Nobody can say that using Jaffna tobacco is an absolute necessity for all. It is only a luxury. In British India, when they found it necessary, did they not enhance the duty on luxuries by nearly 50 per cent? In the case of Jaffna tobacco, while the duty is Rs. 900 in British India, it is only Rs. 125 or so here. I do not think there can be any harm in doubling the duty on Jaffna tobacco. We are importing about 3,600 candides of Jaffna tobacco yearly so that we can hope to get a substantial income under that heading if the duty is revised. So far as I can see, there is absolutely no reason why we alone should import jaffna tobacco on such very low duty. Even in Cochin, the duty is high. I understand that no licenses are issued in Cochin for the sale of Jaffna tobacco. Still, Jaffna tobacco is available for sale there, almost at the same price as here. That clearly shows that, taking advantage of our low duty, tobacco is being smuggled from here into Cochin, and we are being deprived of our legitimate revenue. This smuggling can also be ended and we can be benefited if we enhance the duty on Jaffna tobacco.

Similarly, the license fee for beedies which is only Rs. 10 now can be enhanced. That also cannot be considered to be a necessity but only a luxury. I do not see why our Government do not take steps to tap new sources of revenue to meet the expenditure which is increasing day by day.

Mr. C. O. Madhavan: Does the member want the duty on Coimbatore tobacco to be left as it is?

Mr. G. Narayana Aiyar: So long as there is a proposal to allow the people of Travancore to cultivate tobacco, that question does not arise.

Mr. C. O. Madhavan: The member's point is not clear to me at all.

President: Make yourself clearer, Mr. Narayana Aiyar.

Mr. G. Narayana Aiyar: There is a proposal pending before Government to allow the Travancore people to cultivate tobacco. There is therefore no necessity to impose any additional duty on Coimbatore tobacco.

Mr. C. O. Madhavan: Is it the member's point that the people should be allowed to cultivate tobacco, and Government should give up their tobacco revenue?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar: If the member has read the Rules on the subject, he will realise that, in order to cultivate tobacco, the party has to obtain license and observe other formalities and that license, etc. carries some fees. Therefore, even if the people are allowed to cultivate tobacco, the Government will not lose their tobacco revenue altogether.

Mr. C. O. Madhavan: In regard to the Rules, I may say, for the information of the member, that even now license has to be obtained for cultivation of tobacco, and after cultivation the tobacco is bonded : and duty is levied on such bonded tobacco.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I shall discuss that question more fully under the Excise Demand.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: (*Mavelikara and Kartikapalli* cum *Kunnattur*) : This year's budget is good in parts like the proverbial parson's egg. I do not share the view of my honourable friends that this year's budget is framed without any reference to financial principles. For their information I may say, Sir, that finance is not metaphysics and in every country public finance is controlled and regulated by the administrative needs, the financial surpluses and other mundane considerations. Keeping that in mind, I do not find anything extraordinary or out of the way in the budget. The Financial Secretay is certainly a very helpless officer here who has to shoulder ...

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Can we not continue after lunch ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, I sympathise with the Financial Secretary for his vicarious suffering.

President: Very well, the House will now adjourn and meet again at 2 o'clock.

The House adjourned for lunch at 1-2 P. M. and reassembled at 2 P. M. with Mr. M. N. Parameswaran Pillai, one of the Panel of Chairmen, in the Chair.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: As I said before, I am inclined to sympathise with the Financial Secretary, because he has suffered vicariously for all the sins committed by Government. When the Government calls him for tunes, for which they cannot adequately pay, it is the Financial Secretary that has to answer for it before the House. I am at one with my honourable friends who said that we are inclined to spend more than we can afford for luxuries. But, as the powers of the House are limited, we have only to grumble and accept. Sir, we find provision for a Travancore House in Madras. As far as I can understand,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi.]

there is no political relationship between Madras Government and Travancore. Yet, they want a Travancore House there. Why not there be one at Nagpur? Another at Karachi?

In the same manner Government is budgeting for very many unnecessary luxuries. One is in Bombay. I personally saw its working. I did not see much of the gentleman running it. Rather I did not see enough of him in the Depot. I mean the Trade Agent's Depot in Bombay. I say, the Trade Agent's Depot advisedly because of the position of the esteemed gentleman in relation to the Depot. He is very well advertised. He is more engaged, as far as I can understand, at the Cotton Exchange rather than in the Depot. The place itself is not well kept. The things there are shabbily arranged and exorbitantly priced. But he gets the luxury of two graduate clerks of the Account Office to work there. He does not very much push through the sale of the Travancore products. It seems he has neither the leisure nor the inclination to do it. He pretends to be something like the unofficial ambassador with a sinecure appointment. The less said about him the better. The Government would do well to remember that Travancore things could be better advertised, with greater warmth and zeal by Travancoreans than by this esteemed Gujerati gentleman. In the same way, what about these avenue roads and Kumbum Valley or Thampanur Valley? I am fairly familiar with the topography of Trivandrum. But I have never been impressed by the great necessity for drainage of what they call the Thampanur Valley. Sir, to somebody in Simla, who knows nothing about the conditions here, it may sound well. I am a layman, I am not a town planning expert. To me it appears that what is wanted is better roads merely. Some of the roads in the town need only widening and then we can continue in the good old manner rather than go in for far too ambitious ways. I can assure the Government that Trivandrum cannot be changed into Bangalore over-night. Well laid roads will certainly raise the envy of the people of the whole of India, but the roads in Bangalore are the result of years of careful work. But, for a small State like Travancore to go in for finding a city like Bangalore over-night would not be the height of statesmanship. We are not controlling the passage of tourists as they do in Moscow. It will be very good if the foreign tourist comes and passes through prescribed paths But unfortunately if the tourist were to go into the suburbs of the city into the bye-roads and lanes then the whole importance of the Thampanur Valley or the avenue road would vanish. Therefore it is the duty of Government to see that they do not go in for such ambitious and unnecessary projects as the Thampanur Valley reclamation. It is a big expression, the avenue

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

road. While laying the avenue road, Sir, many works of public utility, many works which are felt to be absolutely useful n the mofussil are ignored. When we cry for more roads in the mifussil and for bridges there, there is the answer that we should be content with the reclamation of the Thampanur Valley and also that we must be satisfied with the aesthetic comforts that could possibly be given by the avenue road. In these matters, Sir, I again repeat that the Government is spending unnecessarily on projects of doubtful utility.

In the same manner, in regard to certifying expenditure Sir, I admit it is very legal for Government to certify expenditure—I once again protest against the manner in which it is being done now. It is perfectly unconstitutional. What I said once before in this House I shall repeat. Many things which are legal may be highly unconstitutional. One thing in point is the expenditure that is certified. What is the necessity for this criminal investigation department ? A huge sum for the reorganisation of this department is certified as if over-night a number of crimes were committed in the city. It is absolutely a myth. I am afraid that the creation of the department itself will bring into being fabulous crimes. They must justify their appointment and for that they have to invent crimes. In these different ways the Government is spending money without any very great sense of responsibility. That is why I started by congratulating the Financial Secretary who has made the best of a bad bargain. Government does not seem to have profited by the criticisms made on the floor of this House. I am reminded of some passage in "She stoops to conquer". Mr. Hard Castle gets angry and he says some such words about his life in Parliament. Finding that the Government was not getting better and he was getting more and more angry he left Parliament. That is much the same feeling of the honourable members of this House when they criticise the budget proposals.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, in this mundane world it is customary to congratulate all people who happen to be lucky or fortunate. Therefore, Sir, our friend the Rao Bahadur has got to be doubly congratulated.

Mr. E. P. Varghese: May I know which Rao Bahadur?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: As the honourable member is aware I have already congratulated one Rao Bahadur and there remains only one more. Now, Sir, our friend has got to be doubly congratulated for the reason that he is both lucky and fortunate. I say lucky because late in life the post of Financial Secretary awaited him, and I say, fortunate because as soon as he took charge it was his good fortune to present a surplus budget to this House. I believe this is the first surplus budget that has been placed before this House,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I point out to the member that there have been other surplus budgets also?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I submit to the correction, Sir. But the first budget a Financial Secretary is presenting to this House is a surplus budget. After all, Sir, the Financial Secretary is not a magician who by the waving of his wand is able to create a surplus or a deficit. It entirely depends on the income and expenditure of the State. Therefore I am not here much concerned with the question of whether there is a surplus budget or a deficit budget. The Financial Secretary said it was a surplus budget. My honourable friend who led the discussion said it was a deficit budget. However, as this is the last meeting of this House, constituted as it is, to consider a budget, I would call this a testamentary budget in the sense that we are bequeathing a legacy to our successors. And the legacy is a debt. However, Sir, so far as the budget is concerned, honourable members who spoke before me have dealt in detail about the revenue and expenditure. As one representing a commerce constituency I shall just deal with one item of revenue which the honourable the Financial Secretary thinks he will be able to realise next year and which I hope he will not. That is the revenue he expects from the rubber factory. He says that it is expected that the stock will be disposed of in the ensuing year and a receipt of Rs. 1·3 lakhs is accordingly anticipated.

Mr. M. Govindan: May I know from the member why he hopes that it will not be realised?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Of course all our hopes are not realised. That is why I said so. I hope it is not going to be realised for the following reason. The Financial Secretary says that it was not possible to dispose of a large stock of manufactured articles in the current year itself and hence there was a shortage of anticipations in the revenue for this year. I may state, Sir, without fear of being contradicted by anyone here or elsewhere, as one who has some experience for the last quarter of a century in the sale of rubber goods, that rubber goods cannot be guaranteed fresh if they are more than 6 months old. As they are easily perishable, we in the trade know that rubber goods, if they are more than 6 months old, are sold for half prices so that the reputation of the manufacturers may not be lost. The articles produced in the School of Arts, such as ivory, timber or for that matter, porcelain ware can be kept for any length of time and can be sold whenever a demand arises for them. But in the case of rubber, you will have to sell it immediately, otherwise the articles will perish. If, however, the Travancore Darbar are storing their stock and think of selling it after they become old they may be able probably to sell it for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

first time; but once a person buys these articles, he will not subsequently come for the Travancore rubber articles, because he will find that soon after they are purchased they go *phut* very soon. That is the reason why I say that the anticipation of the Financial Secretary is not going to be fulfilled.

In this connection I wish to say one word with regard to the industries and the manner in which the Government treat those connected with the industries Sir, once upon a time, I think it was not very long ago, when the Matches Regulation came before this House, honourable members may be aware, that as representing the commerce and industry constituency I strongly opposed it on the ground that it will kill a nascent industry like the match industry in Travancore. The speech of the Financial Secretary has proved my statement to be true. He says—

> *"The decrease in the output of matches in the Malabar Match Manufacturing Company Ltd., Mudichal and others accounts for the decrease in revenue under Excise duty on matches."*

What does that mean? These companies do not think it profitable to manufacture matches. If my information is correct, from what the Financial Secretary said the company has stopped working altogether. Of course, the Financial Secretary may say—after all the closing of the factory in Travancore is not going to affect us inasmuch as we are going to get our share of the pooled revenue on matches according to the population. Of course it may not affect our revenue. But, what is its effect upon our industry? Who will embark on match factories in the State in future? Therefore, this attitude on the part of Government with regard to industries is highly deplorable. Well, Sir, as my time is very short, I should like to take this opportunity, as this is the only opportunity for us, to review the principles, policy etc., followed by Government. I shall just make one or two observations. May I know how many minutes more I have got, Sir?

Chairman: You have got ten minutes more.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: At the very outset I may tell the House that during the last ten years of my tenure of membership in the Legislature, I have never indulged in communal representation. I have always said that efficiency alone should guide Government. But, unfortunately for all of us, the time has come when Government are forced to take things communally.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I ask the member whether he is aware that Government have recently issued a circular saying that there should be communal representation in the Judicial service?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I am coming to that. I thank the member for the information.

Government are now forced to view everything from a communal point. Therefore, unless I take this opportunity to represent the grievances and the stepmotherly treatment that the Government are according to the community to which I belong, namely, the Tamilian community, I shall be failing in my duty. That community has been persecuted for the last so many years in the matter of recruitment and promotion and in the matter of contracts as well. Lest some ofithe official members should say that I am making a sweeping remark, I shall give one or two instances. In the Judicial Department, when the question of promotion to the High Court came up, and the man to be promoted was a Tamilian, he was not appointed even though he was considered by Government to be scrupulously honest and efficient. Again, when a Tamilian Sirkar Vakil was unanimously recommended by the High Court for the post of a Distrist Judge, Government appointed another who was junior to him. Very recently, when it was the chance of a Tamilian to be recruited from the Bar to the High Court Government imported an outsider. When the Co-operative Registrar's place was supposed to be the stepping-stone for the post of Dewan Peishkar, when it happened to be held by a Tamilian, he had to wait for six or seven years before he was appointed as a Peishkar, when others who were non-Tamilians became Peishkars much earlier. Even in the matter of granting pensions non-Tamilians were granted concessions but Tamilians were denied the same. The Head of the Forest Department at present is a Tamilian and he gets only Rs. 700. His predecessor who was a non-Tamilian got Rs. 900. When the place of the Police Commissioner became vacant and it was the turn of a Tamilian to be promoted, he was not appointed. Now Sir, when the question of the contract for the Legislative Council Chamber is being considered the lowest tenderer happens to be a Tamilian and the contract takes a long time to be settled. (Mr. G.B.E. Truscott "Question.") The Chief Engineer always questions The Chief Engineer can have the assurance from me that the Tamilians are always persecuted. When the State Forces were reorganised a G. O. was issued last year that all communities who had no admission to the Forces till now will be given admission. But the Tamilians are not admitted, though they fought for the State and are responsible for the present advanced condition of the State. What is this but persecution?

Mr. E. P. Varghese: Is the member of opinion that Tamilians are the only community persecuted in Travancore?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I am not concerned at present about the other communities. I know that the Tamilian community is persecuted.

Mr. M. Govindan: May I know the battle which the Tamilians fought for the country?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: It is ancient history. I will refer the honourable member to *Travancore History* by Sankunny Menon.

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I know the battles in which the Tamilians did not fight?

Chairman: You need not answer that.

Mr. V. S. Arumukhom Pillai (*Tovala* cum *Agastisvaram*): May I ask whether Tamilians did not assist the kings with men and money?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I can assure the honourable member that Tamilians have always given themselves heart and soul to their Rulers. (*Presidents' Bell*).

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I regret very much that I am not able to congratulate the Financial Secretary for the surplus budget he has presented to us. I sympathise with him for the great trouble he has taken in preparing a surplus budget. Of late it has become a mania for finance members to prepare surplus budgets though they are aware that the year will end only in a deficit. In 1109 and 1110, surplus budgets were prepared and the fallacy of the accounts was shown by the members of this side of the house. It is now seen that 1109 and 1110 ended in a deficit of Rs. 5 lakhs and Rs. 4 lakhs respectively. The amount originally budgeted for 1111 showed a deficit of Rs.6 lakhs. But the Financial Secretary now points out that the deficit will only amount to Rs 5 lakhs. According to the new formula which he has found out he has debited Rs. 12·74 lakhs to expenditure not charged to revenue. Again another Rs. 14 lakhs remains unspent If these two sums are also included then there will be a greater deficit. The Financial Secretary has deliberately manipulated the figures in a deplomatic way to arrive at the conclusion that the ensuing year will end in a surplus. He has included under "capital not charged to revenue" the expenditure for the construction of the Council Chamber, widening and improving certain roads in the Trivandrum Town, acquisition of lands and construction of buildings for the Military, and purchase of the Travancore House, Madras. The principles adopted by the Financial Secretary are not in my opinion correct. If these amounts are also charged to revenue we will find a greater deficit in the ensuing year. Under receipts, the Financial Secretary has pointed out that there will be a receipt of Rs. 38

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi]

lakhs from Land Revenue. We find from the actuals for 1110 that only Rs. 30 lakhs were realised. Under Land Revenue, coming to 1111, we find from the revised budget that there is only an amount of Rs 35 lakhs under this item. We are at a loss to understand how even this sum will be realised next year. We know that in the current year there will be large arrears under land revenue. Again according to the Press Communique dated 18-5-35, Government will have to give large remission under the Kodayar water cess. When that is done we will find that the actual amount realised for the current year will be very much below what is anticipated. For 1111 the Financial Secretary has budgeted for Rs. 52 lakhs under customs. In the year 1110 the amount was Rs. 39 lakhs. We are at a loss to know how he has budgeted for Rs. 52 lakhs under customs. My opinion is that these figures are inserted so as to prepare a surplus budget.

Sir, we have been repeatedly pointing out the unwise policy of the Government in drawing large amounts from the cash balances. The speech of the Financial Secretary will show that at the close of the ensuing year the cash balance will be only Rs. 46 lakhs. It is with this amount that the Financial Secretary states that the general financial condition of our State may be regarded as one of exceptional strength and soundness. We would have congratulated the Financial Secretary if in his speech, he was consistent in his statement. For in his speech in paragraph 44 he says :

> " Taking all the factors into account,, the need for curtailing the expenditure charged to revenue is imperative. As we have exhausted our Government balances, vide para 45 below it is absolutely essential that we should build up a reserve fund to meet capital expenditure or unforeseen loss of revenue or expenditure."

That is an old story repeatedly told by the Financial Secretaries. But they have never followed that principle. Year by year large amounts are being spent. To use the words of the Financial Secretary, Government are lavishing their expenditure inharmoniously and haphazardly. I may point out, Sir, that the hard-earned money of the tax-payer should not be spent inharmoniously.

Coming to the cost of administration it has gone very heavy. It has gone up by leaps and bounds. He points out in para 44 that the cost of administration has increased year by year in order to secure efficiency. While the cost of administration has increased we find inefficiency has also increased. The Government machinery has become rotten. It is running at a very slow speed. I will mention a few instances to support this view. The recommendations of the Laws Delays Commissioner, the recommendations

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the Temple Entry Committee, the recommendations of the Minor Irrigation Committee, the inordinate delay in publishing reports of the Franchise Commissioner and passing the final orders thereon, the unpardonable delay in publishing rules of the Public Service Commissioner and bringing into effect the Government order concerning appointments, the unjustifiable delay in bringing into effect the provisions of the Agriculturists' Relief Bill, and the long delay for the construction of the Council Chamber are a few instances. I may point out that, it is high time that the whole machinery is overhauled. I expect that Sir Muhammed Habibulla, the Dewan of Travancore, will see that this administrative machinery is overhauled at the earliest opportunity so that he may not be giving discredit to the non-official world as he promised at the time of his appointment as Dewan.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): സർ, ഫൈനാൻസും അക്കൌണ്ട്സും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ച രാജ്യത്തെ ഫൈനാൻഷ്യൽപാളിസിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലേക്ക് വലിയതുക ശമ്പളംകൊടുത്ത് വെളിയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രത്യേകഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചതിന്റെശേഷം അതുമാറി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് പ്രസ്തുത ബഡ്ജറാണല്ലോ. ഈ സഭയിൽ ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതു ഒരു മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറാണെന്നു ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പറയുന്നു; എങ്കിലും, ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാഥമികതത്വങ്ങളെങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സാധാരണക്കാരനുപോലും ഇതൊരു ഡെഫിസിറ്റ് ബഡ്ജറാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുന്നതാണു്. എന്നാൽ മുൻബഡ്ജറുകളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഈ ബഡ്ജറിനു ഒരു പ്രത്യേക വിശേഷതകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി നാളതുവരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യം പുറരാജ്യത്തുള്ളവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവിടത്തെ ബഡ്ജറിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ഇവിടെയുള്ള ആളുകളുടെ വിമർശനത്തിനു മാത്രമേ പാത്രമായിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എടുത്തിട്ടുള്ള "മൂന്നരശതമാനക്കടം"ത്തിൽ പണം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളവർ, സാധാരണ കമ്പനികളിലെ ബാലൻസുഷീറു്, അവയിലെ നിക്ഷേപകർ പരിശോധിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ ബഡ്ജറും വിശകലനം ചെയ്യുമെന്നു നാം ഓർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി സുസ്ഥിരമാണെന്നും സാമ്പത്തികനയം ആശാസ്യമാണെന്നുമുള്ള ബോധം ഈ ബഡ്ജറുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണു്. ഈ വസ്തുത, ബഡ്ജറുരൂപീകരണസമയത്തു് ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

തന്നാണ്ടത്തെ പുതുക്കിയ കണക്കനുസരിച്ചുള്ള ആദായം ൨൫൯൨൫൲ ലക്ഷം രൂപയാണെങ്കിൽ അടുത്തകൊല്ലം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ആദായം ൨൯൪൯൨൫ ലക്ഷം രൂപയാണ്. അതുകൊണ്ട് അടുത്തകൊല്ലം ൟ സ്കീമിന് ൪൫൭൫൦ ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ ഗവണ്മെൻറിനു വരവുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ആദായം കിട്ടുതക്കവണ്ണം നാട്ടിൻെറ നട്ടെല്ലായ കർഷകൻെറ രക്ഷക്കുള്ള ചെലവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു് നമുക്കു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഉപകാരപ്രദവും ആദായകരവുമായ ജോലികൾക്കു അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ൫൫൫൦൦ ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതു ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലിയസംഖ്യയാണെന്നും ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അനുമാനിക്കുന്നു. സർ, മേൽ പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിലും സാമാന്യജനങ്ങളെയും നാട്ടിൻപുറങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഈ വൻപിച്ചതുക ചെലവാക്കുന്നതു് ഇച്ഛാഭംഗത്തിനല്ലാതെ ആഹ്ലാദത്തിനു കാരണമല്ല. ഈ തുകയിൽ ഭൂരിഭാഗവും തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽമാത്രം ചെലവാക്കുവാനാണു ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഏതു ഗവർമ്മെൻറിൻെറയും ഗാഢമായ ശ്രദ്ധക്കും ഹൃദയപൂർവ്വമായ അനുകമ്പക്കും അർഹനായ കർഷകൻെറ രക്ഷക്കും, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും, അവിടെയുള്ള ആളുകളുടെ ആഹാരത്തിനുപയുക്തമായ തൊഴിലിനും ജോലികൾക്കും ആയി നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതുക, നമ്മുടെ ആദായം രണ്ടുകോടി രൂപാപോലും ഇല്ലാതിരുന്ന കൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു്, കുറവാണെന്നു കാണുമ്പോൾ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകാവുന്ന നിരാശ എത്രമാത്രമാണെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സർ, ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിലെ ബഡ്ജറ്റു് ഓരോന്നും പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആണ്ടുതോറും ഗവർമ്മെൻറു രണ്ടും മൂന്നും ലക്ഷം രൂപ മുന്നാണ്ടുകളെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതലായി ചെലവുചെയ്യുവരുന്നതായിക്കാണാം. ഇങ്ങനെ കൂടുതലായി വരുന്ന ചെലവുകളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണെന്നു ജനങ്ങൾ പല അവസരങ്ങളിലും മുറവിളികൂട്ടുകയും ഈ നിയമസഭയിൽതന്നെ പല മെമ്പറന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിൻെറ ഫലമായി ഗവർമ്മെൻറു ഒരു റിട്രെഞ്ചുമെൻറു കമ്മറിയെ രൂപവൽക്കരിച്ചു; ആ കമ്മറി ഒരു റിപ്പോർട്ടു ഗവർമ്മെൻറിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ആ റിപ്പോർട്ടിനെ അവഗണിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കയാണ് ഗവർമ്മെൻറ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അനന്തരം, ഇപ്പോൾ ഒരു വിധം കൃപ്തിദമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന "തൊമ്മസ്കീം" അഥവാ "സ്റ്റാൻറാർഡൈസേഷൻസ്കീം" എന്നൊരു പുതിയ പദ്ധതി ഗവർമ്മെൻറ് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തി. ഇതുകൊണ്ടും, ഇവിടത്തെ വമ്പിച്ച ശമ്പളച്ചെലവു കുറയുന്നതിനുള്ള യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കേവലം ആഹാരത്തിനുമാത്രം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാധുക്കളായ ഏതാനുംപേരുടെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നും ഒന്നോ രണ്ടോ രൂപ കുറക്കുവാൻ ഈ പദ്ധതി ഉപകരിച്ചു എന്നല്ലാതെ, ശമ്പളച്ചെലവിൽ, ഒരു നല്ല തുക മിച്ചംവരുത്തുവാൻ ഇതു് ഒരിക്കലും പര്യാപ്തമാകുകയില്ലെന്നാണ് എൻറെ വിശ്വാസം. ഇന്നു് തിരുവിതാംകൂറിൽ, വലിയ വലിയതുക ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നും ഗണ്യമായ ഒരു തുക കുറക്കേണ്ടതാണെന്നും അവശ്യമില്ലാതെ വെറും ആഡംബരത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന പല ഉദ്യോഗങ്ങളും നിർത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഈ സഭയിൽ പല അവസരങ്ങളിലും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ, ഇതുവരെ ഗവർമ്മെൻറിൻറെ ശ്രദ്ധ ആ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണു്.

സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകജനതയുടെ സാമ്പത്തികനിലക്കു് അല്പം ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ആവലാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിൻറെ ഫലമായി ഗവർമ്മെൻറു് "കാർഷികാശ്വാസബിൽ" എന്നുള്ള നാമത്തിൽ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ, അതിൻറെ ഏതാനും നടപടികൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മേൽനടപടികൾ തുടരാതിരിക്കുന്നതിൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

Mr. Sayed M. Bava: കൃഷിക്കാർക്കു മാത്രമേ ഈ നാട്ടിൽ വിഷമതകൾ ഉള്ളോ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: വിഷമതകൾ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാം; എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കർഷകരാണു്; അവരുടെ വിഷമതകളെപ്പറ്റിയാണ് ഗവർമ്മെൻറു ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുവാനുള്ളതു്.

Mr. Sayed M. Bava: മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട എന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നതു്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. P. Madhavan Pillai: മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും ചിന്തിക്കേണ്ട എന്നുഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. ഭൂരിപക്ഷ ഭൂരിസുഖത്തെയാണ് ഗവണ്മെൻറു നോക്കേണ്ടതു്.

Mr. Sayed M. Bava: ന്യൂനപക്ഷത്തെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിട്ടു വേണോ ഭൂരിപക്ഷ ഭൂരിസുഖംനോക്കാൻ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: എന്നു ഞാൻപറഞ്ഞില്ല.

Mr. J. John Kattakayam: ന്യൂനപക്ഷത്തിനു അല്പംവിഷമതകം വന്നാലും ഭൂരിപക്ഷത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിൻെറ മുമതലയല്ലേ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: വാസ്തവമാണു്. എന്നാൽ അപ്പോഴപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഗതികളേയും കായ്യകാര്യങ്ങളേയും പറഞ്ഞു വേണ്ടപോലെ ഗവണ്മെൻറു ചിന്തിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. J. John Kattakayam: ഒരു കപ്പൽ മുങ്ങാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ വേണ്ടിവന്നാൽ അതിലുള്ളവരിൽ കുറെപ്പേരെ കടലിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞും ബാക്കിയുള്ളവരെ രക്ഷിക്കാറില്ലയോ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: ഞാൻ കപ്പൽ മുങ്ങുന്നതുകണ്ടിട്ടില്ല.

Mr. J. John Kattakayam: അങ്ങിനെ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നു മെമ്പർ വായിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: എന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.

സർ, ഏതാനും ചില പെൻഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ബാങ്കറന്മാരുടേയും കുനയം ഉപയോഗിച്ചു ഗവണ്മെൻറിൻെറ തലതിരിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടാണു്, ഈവിഷയത്തിൽ, ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ മൗനം പൂണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കേൾക്കുന്നതായ കേൾവി വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അതു ജനപ്രതിനിധികൾക്കും ഗവണ്മെൻറിനും ഒന്നുപോലെ കുറവുതന്നെയാണു്. പൊതുജനപ്രതിനിധികൾ ഏകോപിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ബില്ലുകളും മറ്റും ഏതാനും ചിലവ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഗവണ്മെൻറു ഈ പ്രതിനിധികളെ അവഗണിക്കുകയാണു് അതുകൊണ്ടുചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതു് പ്രത്യക്ഷമല്ലയോ? ഈ പെരുമാറ്റമാണു് ഗവണ്മെൻറു ഇനിയും ജനപ്രതിനിധികളോടു അനുവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ എന്തിനാണു് ഇത്രവളരെ പണംചെലവുചെയ്തു് ഇത്തരം നിയമസഭാസമ്മേളന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങൾ നടത്തുന്നതു്. ഇതാണു ഗവണ്മെൻറു അനുവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന നയമെങ്കിൽ ഇപ്പോഴുള്ള നിയമസമിതികൾ പിരിച്ചുവിട്ടു് ഗവണ്മെൻറിനു വിശ്വാസമുള്ള ഏതാനും പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയുംമറും നോമിനേറു ചെയ്താ, മറുരൂപത്തിലോ കാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കും അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെൻറിനും അതുടേയും ശകാരങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും കേൾക്കാതെ സൈരമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

ഇനി, എനിക്കു തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ സഹായബാങ്കിനെപ്പറ്റിയാണു് ഒന്നു രണ്ടുവാക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഈ സ്ഥാപനത്തോടു് തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെൻറു അനുവർത്തിച്ചു വരുന്ന നയം അസ്സെംബ്ലിമെന്നു തന്നെയല്ല, വെളിയിലുള്ളവർപോലും തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെൻറിനെപ്പറ്റി കർശനമായി വിമർശിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിത്തീർത്തിരിയുന്നതു് രാജ്യാഭിമാനമുള്ള യാതൊരുത്തക്കും തന്നെയും ഗവണ്മെൻറിനും പൊതുവെ വളരെ കുറവുതന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ, ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു അവകാശപ്പെടുന്ന ഫന്നു ലക്ഷം രൂപയും കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ ഗവർമ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു നാലുകൊല്ലങ്ങളിലായി ഈ ഇനത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു തുക മാത്രമേ ചെലവാക്കീട്ടുള്ളു. അങ്ങനെ കുറഞ്ഞുപോയ തുകകൂടി ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു തിരിയെക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ആ തുകകൂടി തിരിയെ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടു്. അതു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനും വാങ്ങുന്നതിനുമുള്ള അവകാശവും അധികാരവും ഇന്നു് ദേവസ്വംഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനുണ്ടു്. ആവക സംഖ്യകൂടി കൊടുത്തിട്ടു നിർവഹിക്കേണ്ടതായ പല അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുനാലുകൊല്ലങ്ങളായി, ആണ്ടുതോറും ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കനുവദിക്കുന്നതുക അത്യാവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും മതിയാകാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മെമെനർ ദേവസ്വങ്ങളിലെ ജീർണ്ണോദ്ധാരണകൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു ഒട്ടുംതന്നെ തരപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അത്തരം ദേവസ്വങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ വളരെ അധഃപതിച്ചു്, ജീർണ്ണോദ്ധാരണം അത്യാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നിലയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവകൾ പുനരുദ്ധാര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

ണം ചെയ്യുന്നതിനായി കടിശിഖ സംഖ്യകൾകൂടി ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട മെൻറിലേക്കു തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Mr. M. N. Narayana Menon : സർ, അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് നോക്കിയാലും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവർകൾ ചെയ്ത പ്രസംഗം വായിച്ചതിലും ഞങ്ങൾക്കു അതുകൊണ്ടു നിരാശയാണുണ്ടായതു്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായ കർഷകരുടെ രക്ഷയെ ഗവർമെൻറു ഒരുവിധത്തിലും കരുതീട്ടില്ലെന്നു ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റ് നോക്കിയാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഒരു മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറ്റാണല്ലോ. അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന മിച്ചമായ മൂന്നരലക്ഷം രൂപായിൽ ഒന്നരലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ റബ്ബറിൽനിന്നും കിട്ടേണ്ടതാണു്. ആ തുക അടുത്തകൊല്ലം കിട്ടുമോ എന്നുള്ളതു്, എന്റെ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി ഗവർമ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വരവു് ഭൂമിപതിപ്പു ഇനത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണു്. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു്, ഏതു ആളുകൾ ഭൂമിപതിച്ചു വാങ്ങുന്നതിനു് തയ്യാറാകുമെന്നും അങ്ങനെ ആ ഇനത്തിൽ എത്രമാത്രം വരവുണ്ടാകുമെന്നും ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഒരു മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറ്റ് എന്നു് ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അഭിമാനിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള മിച്ചം വരുത്തുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ സാധിക്കുമോ എന്നു് എനിക്കുബലമായ സംശയമുണ്ടു്. തലസ്ഥാനനഗരിക്കു പുറത്തുള്ള നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ തോടുകൾ, റോഡുകൾ, കിണറുകൾ, എന്നുതുടങ്ങിയ അനേകമനേകം ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി.....

Mr. K. Madhavan Pillai (*Tirvandrum* : അവിടെ കുളങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലയോ?

Mr. M N. Narayana Menon : പിന്നെ പറയാം.

ഇങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങളെ അശേഷം ഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനായി മറ്റു പലരാജ്യങ്ങളും വ്യവസായപോഷണാർത്ഥം പലതും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതിനായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചു് കാണുന്നില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇവിടെയുള്ളവരുടെ മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യാ ഒട്ടുക്കും, ലോകത്തോട്ടുക്കു തന്നെയും ഉള്ള എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാണല്ലോ ഗ്രാമോദ്ധാരണം. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറു ഈ ഒറ കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ഒരുകൊടി രൂപാ മാററിവച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇൻഡ്യൻനാഷ്യണൽ കാൺഗ്രസും ഇതിനുവേണ്ടിവളരെ ശക്തിയായി പ്രവത്തിക്കുന്നു. ഇത്ര പ്രാധാന്യമേറിയതും ഗൗരവമുള്ളതും ആയ ഈ ആവശ്യത്തിനായി നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഒരു ലക്ഷംരൂപാ എങ്കിലും നീക്കിവയ്ക്കുമെന്നു ഞാൻവിചാരിച്ചിരുന്നു. അതുംചെയ്തുകണ്ടില്ല.

കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ തൃപ്തികരമായ പ്രവത്തനം നടത്തുന്നതിലേക്കു ഉപയുക്തങ്ങളായ തുകകൾ ഒന്നും തന്നെ ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. കൃഷി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറിൻെറ തന്നെ അത്യന്തശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഇതു് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികൾ നോക്കിയാണു് സാധാരണ ഏതുകാര്യവും ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നാട്ടിൻെറ നട്ടെല്ലായ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യൻ ഗവണ്മെൻറിനെ പകർത്തുവാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനു മനസ്സുണ്ടായില്ല. കൃഷിപരിഷ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളംആറുവിത്തുകാളകളെ മാത്രം അടുത്തകൊല്ലം വാങ്ങിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതും തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ ആവശ്യത്തിനു ഉപയോഗിച്ചാൽ മതിയെന്നു് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൃഷികൾ തെങ്ങുകൃഷിയും നെൽകൃഷിയുമാണല്ലോ. നെൽകൃഷി പ്രധാനമായി ചെയ്യുന്നതു് നാഞ്ചിനാട്ടും കുട്ടനാട്ടും ആണു്. നാഞ്ചിനാട്ടിലെ നെൽകൃഷിയെപ്പററി എൻെറ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. കുട്ടനാട്ടിലെ കൃഷി വമ്പിച്ച തോതിൽ നടത്തുന്ന കൃഷിയായതുകൊണ്ടു് കൃഷിവായ്പകൊടുത്തു് അവിടെയുള്ള കർഷകരെ പുഞ്ചകൃഷിക്കായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായം ഗവണ്മെൻറു് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. വെള്ളം വററിക്കുന്നതിനും ചിറകൾ കെട്ടുന്നതിനും മറും ഭീമമായ തുക ചെലവുവരുന്നതും കൃഷിക്കു് അവ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണു്. എന്നാൽ ഈ ബഡ്ജററിൽ കുട്ടനാട്ടെ കർഷകർക്കു് കൃഷിവായ്പ കൊടുക്കുന്നതിനു് വേണ്ടി ഒരു തുകയും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനു മുമ്പു് അങ്ങനെയുള്ള വായ്പകൾ ആണ്ടുതോറും കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അതിലേയ്ക്കു ഒരു ലക്ഷം രൂപായും നീക്കിവെയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ അതിനായി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഒന്നും ചെലവാക്കണ്ടാ എന്ന് ഗവണ്മെൻറ് തീരുമാനിക്കാനുണ്ടായ കാരണം എന്താണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. തെങ്ങുകൃഷി, തെങ്ങിനു പിടിപെടാറുള്ള ഒരു വക ദീനം നിമിത്തം ഒരു വിധത്തിലും അഭിവൃദ്ധി പ്പെടുന്നില്ല. തെങ്ങിനുള്ള ഈ രോഗംഇന്നും ഇന്നലെയും പിടിപെട്ടതല്ല. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ഇംപീരിയൽ കൌൺസിൽ ആഫ് അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ റിസേർച്ച ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേരുകയും അതിലെ ഒരു അംഗമായി തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാന ആദായമാർഗ്ഗമായ തെങ്ങിനു പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള ദീനത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനായി, ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെ വരുത്തുന്ന കാര്യം ഇതുവരെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടില്ല. അതുപോലെ കൊപ്രായുടെ കയ്യുത്തിലും ഗവണ്മെൻറ് വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നില്ല. കൊപ്രായുടെ ഇറക്കുമതി തിരുവ കൂട്ടുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി പലരും ഗവണ്മെൻറിന്റെ അടുക്കൽ നിവേദനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാര്യം, അവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നതിലേക്കായി നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചുഎന്നറിയുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ട്. ആ വിവരമെങ്കിലും ഉടനടി ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ, ഗവണ്മെൻറ് മടിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കൊപ്രായുടെ കയറ്റുമതിതീരുവ നിർത്തിയിട്ട് "ഞങ്ങൾ ഇതാ ഞങ്ങളുടെ കയറ്റുമതിതീരുവ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രയും വേഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ഇറക്കുമതി തീരുവ കൂട്ടി ഞങ്ങളെ വേണ്ടപ്രകാരത്തിൽ സഹായിക്കണം" എന്ന് ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ആ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായി തീരുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. പക്ഷെ, അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സന്മനസ്സ് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിന് ഇതുവരെ ഉണ്ടായില്ല.

എന്റെ, സ്നേഹിതൻ മി. മാധവൻപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ, സാമ്പത്തികാധഃപതനം നടമാടുന്ന ഒരു കാലമാണല്ലോ, ഇത്. തങ്ങൾക്ക് ന്യായമോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള വഴികൾ, യാതൊന്നും, കാണാതെ കർഷകജനത വളരെ വ്യാകുലമിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, തന്നിവാരണാർത്ഥം ഒരു ബില്ലു ഗവണ്മെൻറു കൊണ്ടുവരികയും അസംബ്ലിയിൽ അതിന്റെ രണ്ടാംവായന പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ ബില്ലു് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ അത്ഭുതം തോന്നുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇതു് ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു എന്നും കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ബില്ലു് ഈ രൂപത്തിൽ കുറെ നാളുകൂടി ഇട്ടിരുന്നാൽ രാജ്യത്തിനു് എന്തു ദുഷ്ടയാണുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതെന്നു് ഗവണ്മെൻറു് അധികൃതന്മാർ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. ജനങ്ങളുടെ ഭൂരിപക്ഷരക്ഷയെ കരുതിയാണു് ഇങ്ങനെ ഒരു ബില്ലവതരിപ്പിക്കാമെന്നു് ഗവണ്മെൻറു് തീരുമാനിച്ചതു്. ഏതായാലും ബിൽ പാസാക്കുവാൻ കാലതാമസം വരുത്തുന്നതു് ആപൽക്കരമാണെന്നു മാത്രമെ എനിക്കു് ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കുവാനുള്ളു. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമോച്ചനത്തിനു് ഉപകരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ട്രസ്റ്റ് ത്തുജാമ്യബാങ്കു് കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു സ്ഥാപനമാക്കി തീർക്കേണ്ടതാണു്. ഈ കാലങ്ങൾക്കകം ആ ബാങ്കിൽനിന്നും ഫ ൦ ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപാ മാത്രമെ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളു എന്നു് കണക്കു കൊണ്ടു കാണുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ആവശ്യം നിർവഹിക്കുന്നതിനു് പോലും ഈ സ്ഥാപനം പര്യാപ്തമാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് പ്രതിക്ഷമാണു്. ചുരുങ്ങിയതു ഒരു കോടിരൂപാ മൂലധനത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു തയ്യാറാകുന്നപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ കടം കുറെയൊക്കെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

സർ, തീവണ്ടിയെപ്പറ്റിയും എനിക്കു് ഒരു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തീവണ്ടിക്കു നാം വലിയ തുകകൾ മുടക്കിയിരുന്നിട്ടും ഇവിടെ അതു് ആദായകരമായിരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ തീവണ്ടി ഏർപ്പാടു് വളരെ ആദായകരമായ ഒന്നായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ മൈസൂരിലും. ഇവിടെ എന്തോടാണ്ടു് ഒരു നല്ല തുക ഈ ഇനത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ എന്ന പ്രശ്നം സാരമായി നമ്മെ എപ്പോഴും അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിൻറെ പരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും എത്ര ആളുകളെ റയിൽവേ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ അത്രയും പേരെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറിനാൽ കഴിവുള്ള സകല യത്നങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

അടുത്തകൊല്ലം പബ്ലിക്ക് വർക്സിലെക്കു ഫ ർ ലക്ഷം രൂപാ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. ഇതു നമ്മെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണു്. ഈ തുകയിൽ ഫ ൧ ,൦ ൦ ൦ രൂപയാണു് പുതിയ മരാമത്തുവേലകൾക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കാണുന്നതു്. അതിൽതന്നെയും ഏകദേശം ൨'൦,൦൦൦ രൂപാ തിരുവനന്തപുരത്തെ ആവശ്യത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുന്നതാണു്. ബാക്കിയുള്ള തുകയാണു് ഈ രാജ്യത്തെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇത്രവളരെ ഉദാരമായ ഒരു തുകകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു കരുതിയതു ഒരിക്കലും നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ല.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നമുക്കു മേന്മയായ നിലയാണു് ഉള്ളതെന്നു നാം അഭിമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാർവത്രികമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരത്തിനു ഇതുവരെ ഉണ്ടായില്ല. സർവ്വജനങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു നമ്മുടെ അധികമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. രാജ്യമൊട്ടുക്കു നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സ്കീം തയ്യാറാക്കുകയും അതിനുപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിപദ്ധതി ഗവണ്മെണ്ടു ഒട്ടും താമസിക്കാതെതന്നെ നടപ്പിൽവരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

ദേവസ്വംഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി മി. മാധവൻപിള്ള പറഞ്ഞതിനോടു ഞാനും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ആണ്ടുതോറും ൯൯ ലക്ഷം രൂപാ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണു് വ്യവസ്ഥ; എന്നാൽ ൧൯൩൫ൽ ൧,൫൦,൦൦൦ രൂപയും ൧൯൩൬ൽ ൨,൦൨,൦൦൦ രൂപയും ൧൯൩൭ൽ ൨,൫൦,൨൨൯ രൂപയും ൧൯൩൮ൽ ൨,൯൯,൨൨൯ രൂപയും ൧൯൩൯ലെ റിവൈസ്ഡ് ബഡ്ജറിൻപ്രകാരം ചെലവുചെയ്യുന്നുണ്ടു് ബാക്കിയുള്ള ൨,൫൦,൫൦൦ രൂപയും, ഉൾപ്പടെ ൧൯൪൦,൪൫,൫൫൫ രൂപ ദേവസ്വംഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. എത്രയുംവേഗത്തിൽ ഈ തുക ദേവസ്വംഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അനേകം മൈനർ ദേവസ്വങ്ങളുടേയും മറ്റും ഉദ്ധാരണത്തിനായി ഒരു നല്ല തുക ചെലവുചെയ്യേണ്ടതായുണ്ടു്. അതിനു പണമില്ലാതെ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു വിഷമിക്കുന്നു. ക്രൂടാതെ ഭഗവദ്ഗീത മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ... ...

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*) : ഹിന്ദുക്കളിൽ എത്രശതമാനം അക്ഷരാഭ്യാസികളാണു് ഈ ദേവസ്വങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതു്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Narayana Menon : സർ, എന്റെ സമയം പരിമിതമാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഉത്തരം പറയുവാൻ നിവൃത്തി യില്ല.

ഗീത മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ നല്ല വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി ചുരുങ്ങി യവിലയ്ക്ക് എല്ലാവർക്കും കിട്ടുവാൻ സൗകര്യപ്പെടത്തക്കവിധം അച്ചടി ച്ചു പ്രസിദ്ധംചെയ്യേണ്ട കാര്യത്തിലും ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണ്. ഓരോ ദേവസ്വത്തോടും ചേർത്ത് ഓരോ മ തഗ്രന്ഥശാലകൂടി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

രാജ്യത്തിന്റെ പ്രശസ്തി പരത്തുന്നതിലും ഗവണ്മെൻറ് വളരെ ശ്രദ്ധാലുക്കളായി കാണുന്നുണ്ട്. നാട്ടിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കൊന്നിനും വിലകിട്ടാതിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ആനകൾപോലും വളരെകു റഞ്ഞ വിലയ്ക്കാണ വിൽക്കപ്പെടുന്നത്. അനേകായിരംരൂപ വിലയു ണ്ടായിരുന്ന ആനകളെ ൯൦൦ രൂപയ്ക്കും മറ്റുമാണ് ഇപ്പോൾ വിൽ ക്കുന്നത്. ഇത്രവലിയ സാമ്പത്തികാധഃപതനമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജനങ്ങൾ പഴയതോതിൽ കരം കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്ന ഗവണ്മെൻറ് ശഠി ക്കുന്നതു തീരെ ശരിയല്ല. കരം ഒട്ടുംതന്നെ ഇളയ്ക്കാനുള്ള ഭാവം ഗവ ണ്മെൻറിനില്ല. ചുരുങ്ങിയതു് ൨൫ ശതമാനമെങ്കിലും കരത്തിൽ ഇ ളവുചെയ്യേണ്ടതാണു.

പബ്ലിക്ക് സർവീസ് കമ്മിഷണരുടെ ചില വിജ്ഞാപനങ്ങളെ പ്പറ്റിയും ഒരു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കമ്മിഷണർ പല അവ സരങ്ങളിലായി പലരുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവകളെ ല്ലാംകൂടി ഒരു ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പലർ ക്കും വലിയവിഷമതകൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി യ രുളകൾതന്നെ പലതും പൂർവാപരവിരുദ്ധമായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. ജന ങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾക്കു നിവാരണം വരുത്തിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ, അപേക്ഷകൾ അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഫാറങ്ങൾപോ ലും ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നില്ല. ഉടനെ എല്ലാസ്ഥലത്തും കിട്ടത്തക്കവിധ ത്തിലുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്കയും അപേക്ഷ അയക്കേണ്ട കാലാവ ധി കുറെ നാളത്തേക്കുകൂടി നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവ ശ്യമാകുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിൽ വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തുകളുടെ പ്രവർത്തനം തൃ പ്തികരമല്ല. എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ മി. നാരായണയ്യർ കൊച്ചിയിൽ വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ കാര്യത്തെപ്പ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.

ററി പറഞ്ഞു. ആ അവസരത്തിൽ ലാമെമ്പർ അവിടെയുള്ളവർ അതിലേക്ക നികുതികൊടുക്കുന്നുണ്ടു എന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. നികുതി കൊടുക്കുന്നതു പഞ്ചായത്തു ഏർപ്പെടുത്തിയതിൽ പിന്നീടാണല്ലൊ. വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തുപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിയാലുള്ള പ്രയോജനത്തെ ജനങ്ങൾക്ക വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെൻറിനു ഇല്ലയോ? ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം നിർവഹിക്കുക എന്നുള്ളതാണു ഗവണ്മെൻറ് ആദ്യമായി ചെയ്യാനുള്ളതു്.

വിദേശികളെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി ഇങ്ങോട്ടു ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇവിടത്തെ ഏതു ഉദ്യോഗങ്ങളും വഹിക്കുന്നതിനും തുണിയും യോഗ്യതയുമുള്ള ആളുകൾ ഇവിടെത്തന്നെയുള്ളപ്പോൾ വിദേശികളെ അതിനായി ഇറക്കുമതിചെയ്യേണ്ട കാര്യമില്ല. ആ കാര്യത്തിലേക്കും ഗവണ്മെൻറിൻെറ സത്വരമായ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

Mr. Hajee Hassan Yacoob Sait (*Commerce and Industry, North*): സർ, ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ഒരു മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറാണു ഇത്തവണ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് അതു് ഏറ്റവും അഭിനന്ദനാർഹമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനംകൊണ്ടു പണമിടപാടുകളിൽ വളരെ വിഷമതകളനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സൌകര്യപ്രദമായവിധം ട്രസ്റ്റുജാമ്യബാങ്കിൻെറ മൂലധനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കൂടുതൽ വായ്പകൾ വിതരണം ചെയ്യുകയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതദീപപദ്ധതി, ജലവിതരണപദ്ധതി, കളിമണ്ണുപദ്ധതി മുതലായതുകളിൽ ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധകാന്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും ഇവകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം രാജ്യമൊട്ടുക്കുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കത്തക്കവിധം അവയുടെ പ്രവൃത്തിവ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. കായംകുളത്തും എലക്ട്രിസിറ്റി ഏർപ്പാടു നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടനടപടികളും ഉടനടി ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ആണ്ടുതോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സാംക്രമികരോഗങ്ങളെ തടയുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട പദ്ധതികളും തയ്യാറാക്കി പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനു മടിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ആയുർവ്വേദഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം വൈദ്യശാലകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതും നല്ല ഗ്രാൻറു കൊടുത്തു അവകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതുമാണു്. ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ ആലപ്പുഴ, ചെങ്കോട്ട, നാഗർകോവിൽ എന്നീ മൂന്നു പട്ടണങ്ങളിൽ ജലവിതരണം സംബന്ധിച്ചു ജോലികൾ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ. ഈ പദ്ധതി എത്രയും വേഗത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഗവണ്മെൻറു ഉടനടി നടത്തുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. തൊഴിൽപരമായ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തണമെന്നുള്ള കാര്യം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു സന്തോഷാവഹംതന്നെ. കൃഷിപാഠശാലകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കണം. കഴിയുമെങ്കിൽ ഓരോ താലൂക്കുതോറും കൃഷിപാഠശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു മടിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു. കുടിൽവ്യവസായങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സിലോൺ കൊപ്രായുടെ മത്സരത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ തെങ്ങുകൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടെയുള്ള പാക്കു കൃഷിയേയും സിലോൺകാരുടെ മത്സരത്തിൽനിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. ആണ്ടുതോറും അനേകായിരം രൂപാ പുകയിലക്കായി ഈ നാട്ടിലുനിന്നും വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടു്. ഈ കുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ പുകയില കൃഷി തുടങ്ങേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു് രാജ്യത്തിൻെറ ഒരു ധനാഗമമാർഗ്ഗംകൂടി ആകുന്നതാണു്. പൊതുവെ, ഗവണ്മെൻറിൻെറ കോശസ്ഥിതി സുരക്ഷിതമാണെന്നു കാണുന്നതിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭകളുടെ പ്രഥമബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനംപോലും നടക്കുകയില്ലെന്നു നിവർത്തനപ്രവർത്തകന്മാർ ഘോഷിച്ചു എങ്കിലും അതിൻെറ നാലാമത്തെ ബഡ്ജറ്റുസമ്മേളനമാണല്ലൊ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതു്. ഈ നാലുകൊല്ലങ്ങളിലായി ചുരുക്കം ചില മെമ്പർസ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിവുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മെസ്സർ തയ്യിൽ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ, ഇ പി. വറുഗീസ്, പി. സി. കുര്യൻ എന്നിവർക്കുമാത്രമെ നിവർത്തനക്കാരുടെ ക്യൂവിൽനിന്നും ഇക്കാലത്തിനകം നിയമസമിതികളുടെ കനകകവാടത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശനം കിട്ടിയുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവർ ഏറ്റവും ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ഇപ്പോഴത്തെ നിയമസമിതികളുടെ അവസാനഘട്ടത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞതു ഈയിടെയായി ഇപ്പോഴത്തെ നിയമസമിതികളുടെ കാലാവധി നീട്ടുവാനുള്ള ഒരു ആലോചന ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടായി എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടാണു്. ഇതിൻെറ കാലാവധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

യാതൊരു കാരണവശാലും ഒരിക്കലും നീട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഗവ ണ്മെന്റ് അങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെമുമ്പാകെ അവതരി പ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റ് ഒട്ടുംതന്നെ അഭിനന്ദാർഹമായിരിക്കുന്നില്ല. ഫൈനാൻസിനെ അക്കൌണ്ടുവകുപ്പിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചപ്പോൾ ഒരു നവീനസാമ്പത്തികനയം കാണുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇനി മേലിൽ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിക്കും സാമ്പത്തികസംരക്ഷണത്തിനും ഉപ യുക്തങ്ങളായ ചില പ്രശ്നങ്ങളെക്കൂടി അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ ഫൈ നാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി തയ്യാറാകുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ എനിക്കു വലിയ നിരാശയാ ണുണ്ടായതു്. പഴയപടി ചില കണക്കുകൾ കൂട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ള ഒരൊറ്റ കൃത്യം മാത്രം നടത്തി ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി സംതൃപ്തി അടയുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പുതിയ ഫിനാൻ ഷ്യൽസെക്രട്ടറിയെ നിയമിച്ചതു പുതിയ സാമ്പത്തികനയങ്ങൾ രൂപീ കരിക്കുന്നതിനാണു്, കണക്കുകൾ കൂട്ടുന്നതിനും കുറയ്ക്കുന്നതിനും അ ങ്ങനെങ്കിൽ പഴയ ആൾ മതിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹംചെയ്ത പ്രസംഗം സൂക്ഷിച്ചു വായിച്ചാൽ സർക്കാർ ടപ്പുതുങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചില കാര്യ ങ്ങൾ ഒഴിച്ചുവച്ചിരിയ്ക്കുന്നു എന്നു കാണാൻ കഴിയുന്നതാണു്. കടമാ യി എടുത്തിട്ടുള്ള തുകയുടെ ക്ലിപ്തമായ സംഖ്യ, കടത്തിനായി നൽകിയി ട്ടുള്ളതോ നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതോ ആയ കമ്മീഷന്റെ വിവരങ്ങൾ മുതലായവ ഈ സഭയെ അറിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു തരക്കേടും വരുവാ നില്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ സാമ്പത്തികനില സുസ്ഥിരമെന്നു ഫിനാ ൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി ഘോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടാണു് നമ്മുടെ റിസർവ്ഫണ്ടു നാൾക്കുനാൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നതു് എന്നുള്ളതിനു തൃപ്തികരമായ യാതൊരു സമാധാനവും അദ്ദേഹത്തിനു പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക നില എത്രത്തോളം സുസ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു എന്നു കാര്യം കണ്ടതന്നെ അറിയേണ്ടതാണു്. ഇത്തവണ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ചില കണക്കുകൾ വായിച്ചാൽ ഏവർക്കും ആശ്ചര്യം തോന്നും. പത്തു ലക്ഷം രൂപായാണു തിരുവനന്തപുരത്തെ ടൗൺപ്ലാനിംഗ് സ്കീമിനായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതേ അവസരത്തിൽ രാജ്യത്തിലെ പ്രാദേ ശികാവശ്യങ്ങൾക്കായിട്ടുള്ള നൂതനവേലകൾക്കു കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുക കേവലം ൫൫,൦൦൦ രൂപയുമാണ്. ഗ്രാമീണാവശ്യത്തിലേക്കു മാറ്റിവച്ചിട്ടുള്ള ഈ തുകതന്നെ അതേപടി ലാപ്സായി പോകുകയെ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതനായ മി. കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ പത്തുലക്ഷത്തിന്റെ ക്രെടിറ്റിലേക്കു വേറെ കുറെ ലക്ഷംകൂടി ചേർക്കുവാൻ ഒരു സപ്ലിമെന്ററി ഗ്രാന്റുമായി അടുത്ത അവസരത്തിൽതന്നെ ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി വരുകയില്ലേ എന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂവായിരം രൂപാ ചിലവുചെയ്തു തിരുവനന്തപുരത്തു കുറേ സിൻഡുകാളകളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു് ഈ കാളകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗംഎന്താണെന്നുഅജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നു. സിൻഡുകാളകളെപ്പറ്റി ഞാൻ കുറെയെല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആ കാളകൾ ഇവിടത്തെക്കു് ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ല. എന്തിനാണു ഗവണ്മെൻറു് ഇത്തരം പ്രയോജനശൂന്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു്. വൈസ്രായി അവർകൾ താമസിയാതെ ഇവിടം സന്ദർശിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. അതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, കർഷകപ്രിയനായ അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനായി ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊടിക്കൈപ്രയോഗം മാത്രമാണിതു്. സാമ്പത്തികാധഃപതനംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഗവണ്മെൻറു് അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതുപോലുമില്ല. ഇത്രയുംകാലമായിട്ടും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു കേവലം മൌനംപൂണ്ടിരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറിൽ അതിലേക്കു ഒറ്റക്കാശുപോലും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഗ്രാമങ്ങളുടേയും ഗ്രാമീണരുടേയും കാര്യങ്ങളിൽ വെറും ബധിരഭാവം നടിച്ചുകൊള്ളുകയും പട്ടണങ്ങളിലുള്ളവരെ സുഖിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നയം ഗവണ്മെൻറു് ഉടനടി മാറേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു.

ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിക്കാതെയും ഫൈനാൻസു കമ്മറിയോടാലോചിക്കാതെയും ൫൦൯-ൽ ൭൫൦൦൦ രൂപായും ൫൫൦-ൽ ൫൩൦൦൦ രൂപായും ൫൫൫-ൽ ആദ്യത്തെ ആറു മാസത്തിൽ ൨൫൦൦൦ രൂപായും ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കി. ഇതു ഈ നിയമസമിതിയോടു കാണിക്കുന്ന ഒരു അവഗണനയാണു്. നിയമസമിതിയോടാലോചിച്ചുമാത്രമുള്ള ഒരു ഭരണസമിതി ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഇത്തരത്തിലുള്ള അധമമായ പ്രകടനങ്ങൾ ഈ സഭയുടെനേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

രെ നിശ്ചയമായും ഗവണ്മെൻറു കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ആകയാൽ അചിരേണ ഇവിടെ നിയമസമിതിക്കു് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു ഭരണസമിതി സ്ഥാപിക്കണം. ഗവണ്മെൻറിൻെറ പ്രഖ്യാപിതനയം വ്യവസായീകരണമാണെന്നു ബഡ്ജറുകൊണ്ടു കാണാം. ഡാക്ടർ ബാക്കുടെ വ്യവസായപദ്ധതി തക്കല ഷുഗർ ഫാക്ടറി, തുകൽ വ്യവസായം, റബ്ബർ ഫാക്ടറി മുതലായവ നടപ്പാക്കി. പഞ്ചസാര വ്യവസായത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു നഷ്ടമാണു് അനുഭവം. തുകൽ വ്യവസായത്തിൻെറ സ്ഥിതി എന്തു്? റബ്ബർഫാക്ടറിയുടെ നിലയും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇതാ ഇപ്പോൾ ഒരു കളിമണ്ണു വ്യവസായശാലകൊണ്ടു് ആദായമുണ്ടാക്കിക്കളയാമെന്നു് ആശിക്കുന്നു. വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ രണ്ടു വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ ആധാരം രജിസ്ട്രാക്കാനായി രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കയച്ചുകഴിഞ്ഞു. കണിയാനെപിടിച്ചു തെങ്ങിൽ കയറുന്ന ഈ മാതിരി നയങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

വർത്തമാനപ്പത്രറഗുലേഷനെപ്പറ്റിയാണു് ഇനി എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. എവിടെയും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നതും അർഹിക്കുന്നതുമായ ഇക്കാലത്തു് ഇങ്ങനെ ഒരു റഗുലേഷൻ എന്തിനു വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു? ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതു നല്ലതാണോ? അതുകൊണ്ടു് ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപ്പത്രറഗുലേഷനെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പിൻവലിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ഈ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽതന്നെയുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്രതിദിനപത്രമായ മലയാളിക്കു ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും മറ്റു പത്രങ്ങൾക്കു നൽകിവരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ, അതായതു് ഗവണ്മെൻറു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ നൽകുക, പ്രസ്സ്റൂമിൽപ്രവേശനംകൊടുക്കുക തുടങ്ങിയുള്ളവ യാതൊന്നും നൽകുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഈ നിയമസമിതിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുപോലും അനുവാദം കൊടുക്കുന്നില്ല. അസോസിയേറ്റഡ് പ്രസ്സിനെസഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു ടർ൦൦൦ രൂപാചിലവാക്കുമ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു രാഷ്ട്രീയം സാമുദായികം തുടങ്ങിയുള്ള സകല സംഗതികളിലും വേണ്ട അറിവു നൽകുന്ന ഒരു നാട്ടുപത്രത്തിൻെറ നേരെ ഈ നയമാണോ കാണിക്കേണ്ടതെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സർ, ക്ഷാമംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ പലതരത്തിൽ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. കിടക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാഞ്ഞിട്ടും, കുടിക്കുവാൻ കഞ്ഞിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഉടുക്കാൻ തുണിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ ധാരാളം കാണാം. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഈ ദയനീയസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. കർഷകരെസഹായിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു രണ്ടാം വായനവരെ മാത്രം കഴിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ മൂന്നാംവായനക്രടി കഴിച്ചു അതിനെ നിയമമാക്കാത്തതെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അസംബ്ളിയിലെ മെമ്പർമാർ മൂന്നാംവായനക്രടി കഴിക്കണമെന്നു മുറവിളി ക്രട്ടിയിട്ടും അതനുവദിച്ചില്ല. വിധിനടത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള രാജകീയവിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്തു ഗവണ്മെൻറു രാജ്യത്തിലെ ൪ ലക്ഷത്തിൽപരം കർഷകജനതയുടെ അനുകൂലിയായിരുന്നു. അതിൽപിന്നീട് ആ വിളംബരത്തിന്റെ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചില പെൻഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ചില ബാങ്കർമാരും ഗവണ്മെൻറിനെ സമീപിച്ചതിന്റെ ഫലമായി കർഷകാശ്വാസബില്ലിന്റെ അനന്തര നടപടി ഗവണ്മെൻറു നിറുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ആരു ചോദിക്കുവാനാണ്? നമ്മുടെ നിലയ്ക്കും ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിലയ്ക്കും ഇതും ഇതിനപ്പുറവും സംഭവിക്കും.

കൈക്കൂലി നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അതിപ്രബലമായുംനിരന്തരമായും നിരങ്കുശമായും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഇംഗ്ലണ്ടിൽപോലും അയയ്ക്കുന്നതിൽ യാതൊരുകുറവും കാണുന്നില്ല. അവരെ സാമ്പത്തികാധഃപതനം ലവലേശം ബാധിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെയൊക്കെ പൂർവസ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു എന്നും ഒന്നന്വേഷിക്കണം. എന്തെല്ലാം നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാലും ഇവിടെ നടക്കുന്ന അഴിമതിക്കു ഒരതിരുണ്ടോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. പരാതി കേൾപ്പാൻ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടു തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ അഴിമതികുറയും. എന്നാൽ നാട്ടിൻപുറത്തെ സ്ഥിതി എന്താണ്? ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നുവേണ്ടേ പരാതി പറയുവാൻ? ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിശിതമർദ്ദനമേറു ഞങ്ങൾ വളരെ അവശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ കൈക്കൂലി മുതലായ അഴിമതികൾക്കു വിധേയരായിരുന്നവരെ എങ്ങിനെ ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നു നോക്കാം. അവരെ ഘോരസർപ്പങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിട്ടു ദംശനമേല്പിച്ചും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. J. John Kattakayam

അവരുടെ കരചരണങ്ങൾ കതിരയുടെ കരചരണങ്ങളിൽ ബന്ധിച്ചു കതിരകളെ വിരട്ടിയോടിച്ചും താളശരെ കാലപുരിയിലേക്കു അയച്ചിരുന്നതായും മറും ചരിത്രംകൊണ്ടു കാണാൻ കഴിയും. കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കുന്നവരെ മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി അടിക്കണം. കൈക്കൂലിപ്പാപികൾക്കു മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷനടത്താത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെഅഴിമതി വർദ്ധിക്കുന്നത്. പണാപഹരണം നടത്തിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി ഗൌനിക്കാതെ അവർക്കു ഗവണ്മെൻറു പ്രാമാണ്യം കൊടുക്കുന്നു. പണാപഹരണം നടത്തുക, കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കുക മുതലായ അനീതികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ പുജപ്പുര അതിഥിമന്ദിരത്തിൽ അയയ്ക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തകാലത്തോളം കൈക്കൂലിയെ നശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

Chairman : ഗവണ്മെൻറിനെപ്പറ്റിയുള്ള പൊതുവിമർശനം ചെയ്യുവാനുള്ള സമയം ഇതല്ല. ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിൽ പറയണം.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനനടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥമെന്താണെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I ask the honou able member under what authority he makes the statement that prayers are forbidden in schools?

Mr. J. John Kattakayam: ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സമീപകാലത്തു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അനദ്ധ്യയനദിവസങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനപാടില്ലെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

Chairman: എന്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനനടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു് പറയുന്നതായി മെമ്പർ പറഞ്ഞതു്?

Mr. J. John Kattakayam : അങ്ങിനെ ഒരു സർക്കുലറുണ്ടു്.

Chairman: അങ്ങിനെ ഒരു സർക്കുലറില്ലെന്നാണ് ഡയറക്ടർ പറയുന്നതു്.

Mr. J. John Kattakayam: ഇപ്രകാരം ഒരു ഗവണ്മെൻറു തീരുമാനമുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഈ ഉത്തരവിനെ ഗവണ്മെൻറു ഉടൻ പിൻവലിക്കണം.

സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൈക്കൂലിക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കുകൂടിപറയാം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കെടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്താൽ കൈക്രമവിക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കാം. അതുപോലെതന്നെ സാധുമർ ദ്ദനലോലുപന്മാരും കാമിനീമോഹിതന്മാരുമായിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയാരാളം കാണാം. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സക്കീട്ട കഴിയുമ്പോൾ എനിക്കു കിട്ടാവുള്ള വർത്തമാനം വിവരിക്കാൻകൂടി വയ്യാ. മാതൃകായോഗ്യരായിരിക്കേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ നിലയിൽ വർത്തിച്ചാൽ അവരുടെ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും. ഗവണ്മെൻറു ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഏതു സംഗതിക്കും വിപ്ലവം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അതു രാഷ്ട്രീയമായ സംഗതിയിലും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. മുമ്പു പത്രാധിപരായിരുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളെ നാടുകടത്തി. അന്നത്തെ ദിവാൻജിയായിരുന്ന സർ പി. രാജഗോപാലാചാര്യരുടെ വിരോധംനിമിത്തം നിരപരാധിയായ അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിച്ചു. ആ ശിക്ഷ നൽകിയ അന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറാർഡറിനെ അദ്ദേഹം സശിരസ്കമ്പം സ്വീകരിച്ചു. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ബഹളവും കൂട്ടിയില്ല. എങ്കിലും മി. പിള്ള കവിധർമ്മമർമ്മജ്ഞനായും ഒരു തികഞ്ഞ ദേശാഭിമാനിയായും യശശ്ശരീരനായി കേരളത്തിൽ ജാജ്വല്യമാനമായി പ്രശോഭിക്കുന്നുണ്ട്.

Chairman: നിങ്ങളുടെ സമയം കഴിഞ്ഞു

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, a general discussion of the budget is but a review of the whole administrative and financial policy of the Government. But in reviewing the financial position and administrative policy of the Government the most important point for consideration is whether that policy is calculated to bring about improvement in the financial position of the State. Now the present Financial Secretary in his speech concludes with the remark that the financial position of the State may be regarded as one of exceptional strength and soundness. The very same remark has been made by his predecessors in introducing the budgets for the last three years. What is the basis of that statement? Is that statement based on facts? What exactly is the actual condition of the bulk of the population, *viz.*, the agriculturists? We find them steeped in abject poverty and indebtedness. Taxed beyond capacity and endurance their backs are practically broken under the weight of taxation and there is a strong feeling of discontent that the Government are not taking stock of their actual miserable condition. Sir, the sale of agricultural holdings for arrears of tax on nominal prices is a common spectacle in all the taluk offices. I ask the Financial Secretary whether the Government are not aware of these things? Will the ryot if he has got any means of averting the sale

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

of lands allow lands to be sold for nominal prices? Does not that show the abject poverty of the ryots who form the bulk of the population?

Sir, the Financial Secretary has put down the revenue at Rs. 38·35 lakhs for the coming year as against Rs. 30 and odd lakhs according to the actuals for the year 1110. Now from the figure the policy of the Government seems to be to discontinue any remission hereafter. Sir, this is most inequitable. The depression goes on still unabated and there is no likelihood of the prices of agricultural products going up. Under the circumstances I beg to submit it is most inequitable to discontinue any remission for the coming year.

Another point I wish to draw the attention of the Government is that when the prices have fallen down by fifty per cent what justification is there for the Government to impose and levy the very same tax and to make no provision for any reduction of tax? With regard to the figure put down by the Financial Secretary under Land Revenue, I ask the Financial Secretary whether that figure really represents the actual capacity of the people to pay. If it represents the actual capacity of the people, then I can understand the Financial Secretary making the remark that our financial position is sound. As a matter of fact, this whole amount has to be got from them by force. The figure put down by him does not represent the actual capacity of the people. Sir, as I stated, the majority of the population are poverty stricken and the figure does not really represent the actual capacity of the people. I shall illustrate this from the condition of the land revenue in Nanjinad. I have been telling the House in season and out of season that the tax for an acre of wet land in Nanjinad is Rs. 35 which as I have stated more than once is not obtaining anywhere in this civilized world. Taking the minimum cost of cultivation as Rs. 75 as laid down by the Economic Depression Enquiry Committee and the average yield per acre at 24 Kottas, I ask the Financial Secretary where is the margin of profit for an acre of land which pays Rs. 35.

If the figure is worked out, it will be found that the tax-payer can get only a small margin of profit, just enough to keep his body and soul together, only if the tax per acre is not more than Rs. 9. Sir, I am only relying, for this calculation, on the figures given in the Report of the Economic Depression Enquiry Committee. When that is the condition of the bulk of the tax-payers in the country, how is the Financial Secretary justified in estimating for so much of land revenue? When that is the paying capacity of the bulk of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the people, where is the justification for the statement that our financial position is unquestionably sound? I, therefore, submit, Sir, that the budget for the year 1112 has been built up on the ruins of the family budgets of the several millions of tax-payers. The observation by the Financial Secretary, that the financial position of the State is sound, cannot in any way be justified.

One significant feature of this budget is that there is no provision in it for promotion of rural welfare. Sir, the bulk of the people live in rural parts. Therefore, the first and the foremost charge on the exchequer of the State as in all civilised countries, should be for the welfare of the people of the rural parts. But unfortunately, the policy of the Government seems to be to enrich the urban population, and to add to their comforts and luxuries, at the expense of the starving agriculturist who forms the backbone of the country.

A perusal of the budgets for the last few years will show that there has been substantial diversions from the reserve fund. The policy of diverting from the reserve fund has to be deprecated. It is a very dangerous policy. Such diversion can be justified only in one circumstance, namely, if it is to be spent for the good of the agriculturist. Because, it is the agriculturists that form the majority of the tax-payers. Instead of doing that, we find that large amounts out of the reserve fund are being diverted for meeting the extravagant and luxurious expenditure of the Government. Any diversion for such purposes has to be condemned.

Not only is the tax-payer's money, which has been accumulated as a reserve fund, being spent on luxuries, but even now, in spite of the depression, money is being forced out of the poor tax-payer in order to meet the heavy cost of administration. Sir, our administrative machinery has grown very unwieldy; and its cost has grown out of all proportion to our resources, and to the income of the State. Government are increasing their expenditure year by year. New posts, with fat salaries, are being created to provide for favoured individuals. When the representatives of the people agitate for the reduction of the salaries of officers, it ends as a mere cry in the wilderness.

Sir, the officers of Government are the only community which is now flourishing. And, as I said, just to provide employment for certain individuals, to satisfy the whims and fancies of the authorities, without any necessity or purpose, new jobs with fat salaries are being created one after another. Sir, who is to bear the burden of this increasing expenditure on the administrative machinery of the Government? It is the poor tax-payer. The average income of the officers of Government does not bear any fair or reasonable pro-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.

portion to the average *per capita* income of the people of the country. There is a feeling of great discontent, among the people, on account of the solicitude of the Government for their officers and their lukewarmness towards the agriculturists who form the bulk of the tax-payers. As I have been repeatedly saying, the serious problem that has to be solved is the agrarian problem. I am sorry the Government are ignoring it, and are not paying any attention to it. The poor tax-payer's money is lavishly spent, not only on the luxuries and extravagant expenditure of the Government, but also on big industrial undertakings of very doubtful return. In recent years, Government have been launching upon big industrial enterprises. The Financial Secretary and the Government, I know, anticipate good returns. But our past experience shows that there is very little chance of any profitable return from these ventures. Sir, we are but beginners in industrial undertakings; and so, we have to move very cautiously. Travancore is mainly an agricultural country. Agriculture is our chief and basic industry. It is therefore ill-advised to kill that basic industry by complete indifference and neglect. Even in Europe and other Western countries which are far advanced in industries, the back-to-land movement is fast spreading, especially after the war. The people there have now realised that agriculture alone will give the people a secure and a saner life. Sir, when that is the case in Europe, the policy of our Government is to kill agriculture by absolute neglect. It is high time that the Government realise the danger of the policy that they are now pursuing.

Sir, we have reached the utmost limits, in regard to taxation. Not even a single cash could be added to the present burden on the tax-payer. Therefore, the only course open to the Government is to reduce their expenditure and to take adequate steps to increase agricultural resources.

(*President's Bell.*)

Mr. M. Govindan: Sir, I was listening with very great interest to the three remarkable speeches made by my friends Messers M. N. Parameswaran Pillai, K. P. Nilakanta Pillai and Piraviperumal Pillai. Sir, much cannot be gained by overdrawn pictures. The speeches, no doubt, indicated great industry, perseverance, attention, and all that; and I was about to congratulate them. But I found that, in drawing pictures, they have exaggerated matters. Sir, I do not find any abysmal depth of insolvency, so far as the Travancore Government is concerned as depicted by Mr. M. N. Parameswaran Pillai, nor was the speech of the Financial Secretary "full of contradictions" as my friend and countryman Mr. K. P. Nilacanta Pillai pointed out, nor am I under the impressio

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that all the rubber articles manufactured in our factory are going "to perish" as was feared by Mr. Piraviperumal Pillai. Mr. Piraviperumal Pillai told us, Sir, that he was selling rubber goods and was speaking from personal experience. Sir, though on a small scale, I am a buyer of rubber goods *viz.*, toys; and I find that, during six months, they have not perished. I do not find any ground for such anticipation. I visited the factory the other day. The articles manufactured there were quite good and fresh. I am sure they will sell if only proper arrangements are made for their sale. My friend was saying that, even if we are able to sell them this year, no one will buy them next year. I do not agree with him, Sir. I do not think that the credit of Travancore is going to suffer.

Having said so much about the rubber factory, I wish to make one or two suggestions about it. The other day, in the factory, I found that one machine was not working. I asked the man on the spot what was wrong with it. He said it had to be repaired. I asked him why he did not do it. He said that he had to obtain the sanction of Government for the necessary expenditure of a few rupees, which, of course would take some time. I asked him why he could not phone to the Government and obtain immediate sanction. He said that it was not permissible. I may advise Government that, if they are serious in their present policy of industrialising the country, they must place more trust on the men on the spot and give them more powers and money. Certainly I do not want that to be done with regard to other officers, such as the Heads of Departments. My only suggestion is that, in these commercial undertakings, high techinicalities and dead routine should not hamper the working of these industries.

My main idea in rising to speak to-day is chiefly to draw the attention of the Government to the necessity for making better provisions for certain things. Sir, I am a Harijan worker. The provision made in the budget for Harijans is quite inadequate. In Cochin, the average provision per Harijan is Re. 1-3 as., whereas here the provision is only 4 pies per head. Is there any comparison between what is being done in that small State and what we are doing here?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Who are Harijans?

Mr. M. Govindan: Depressed classes; I believe that was understood.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Are Ezhavas Harijans?

Mr. M. Govindan: That question does not arise. Some Ezhavas do not like to be called Harijans. I have no objection to the name.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

Harijan actually means son of God and every one of us ought to be proud to be called Harijans. Sir, I want to say that the provision for the Harijans is very inadequate. We ought to make better provision with regard to the establishment of colonies. The Devadhar Committee has recommended it. There is an impression now that it would be segregating them and perpetuating the distance between the other classes and them. My own impression is that it is not. In Trivandrum now that we are going to have town improvement and with the improvement of the Thampanur valley, a number of Harijan houses will have to be removed, there will be no possibility for them to occupy any place in the town unless some arrangement is made for the establishment of a colony for the depressed classes. It is necessary to confine admission to the depressed classes. It is necessary for the other classes also provided they are destitute or landless. So, a model colony will have to be established in the new town of Thampanur for Harijans. If there is a fear of segregation and things of that sort, I have no objection to others also being allowed to go and live there. But the only thing is that preference should be given to the Harijans that want to go and settle there. The Harijans should be allowed free occupation while the other classes may be asked to pay.

One other thing that I have to point out is that even with regard to the Harijans the provision made here is not quite adequate. In Cochin it is adequate. In Mysore—I was in Mysore recently—I find that the Harijans are given great help. There, there are 13 hostels of which 4 are run with the aid of Government and 9 are completely run by the Government itself. In the Bangalore Hostel there are 75 students. Each of the inmates has got a scholarship and on the whole, it comes to this that the students admitted to the hostel are maintained at State expense. I think that in Travancore with the help of my friend the Director of Public Instruction, I am getting a fairly good grant for my only free Harijan Hostel. But I would request the Government to be a little more liberal because I find there is difficulty in making collection and making both ends meet.

While on this subject I have to thank His Highness's Government for the recent circular issued to the various departments to see that the depressed classes are given the same facility in respect of the use of roads, satroms, etc., as to the non-Hindus. It appears to be a very elementary right but it took such a long time to grant in this land of Parasurama and Sri Padmanabha. All the same I

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

thank the Government for the liberal policy they have initiated and I hope that it will be crowned with an announcement about temple entry.

One other observation that I have to make is about the subject of education. The franchise is going to be broadened. All classes of people will have to take part more largely in the voting. And what is the sort of effect that the present standard of education is intended to bring about among the depressed classes? The percentage of literacy among them is still very low, less than 5 per cent are literate. There is dense ignorance amongst them. It will be impossible for them to exercise their votes intelligently unless you make education compulsory and bring them into school even against their wishes. The Education Committee made a recommendation that the Harijan students may be attracted to continue in the 3rd and 4th classes because it was found that they were falling off and lapsing into illiteracy. I believe a provision of Rs. 20,000 or thereabouts was recommended for one year for giving books and clothing free to these students. That is what I remember. But I find from the budget that the provision is only for Rs. 5,000 and I do not know whether my friends in the Finance Committee cut the whole thing down or whether the Government did it. Any way, I find the provision for Rs. 20,000 is not there. It is a very unfortunate thing because it was very necessary. Even Rs. 20,000 is not quite sufficient. My idea is that there must be compulsory education and even this little encouragement that was proposed by the Committee and which came up before the Government was not allowed. In fact, for nation-building activities ample provision is made in the budget. I congratulate the Financial Secretary for that. But this is also a very important nation-building activity. Where 60 per cent of the Hindu population of the State are backward in point of education, it is very necessary that encouragement should be given so that we may have a homogeneous nation. That is all that I want to say.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai (*Quilon cum Karunagapalli*): സർ, ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ് ഒരു സർപ്ലസ് ബഡ്ജറാണോ അതല്ല ഒരു ഡെഫിസിറ് ബഡ്ജറാണോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ ബഡ്ജറു രാജ്യത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുവാൻ എത്രമാത്രം പര്യാപ്തമാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കണമെന്നുമാത്രമെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. അൻപതു ശതമാനത്തിൽപരമുള്ള തിരുവിതാംകൂർ കർഷകരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ഈ ബഡ്ജറ് എങ്ങനെ നിറവേറുന്നു എന്ന്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. N. Visvanatha Pillai

നമുക്കു ഒന്നു ആലോചിക്കാം. ഇന്നു ലോകമാസകലം "തിരിച്ചു ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു" എന്നു മുറവിളി കൂട്ടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനായി എത്രമാത്രം പണം നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ഭയനീയമാകുന്നു, ദാരിദ്ര്യം, സാമ്പത്തികാധഃപതനം, തൊഴിലില്ലായ്മ, എന്നിവ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടനം ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെയിടയിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മക്കു യാതൊരു പരിഹാരവും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഈ ബഡ്ജറിൽ കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ ദൈനംദിനം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ തൊഴിലില്ലായ്മക്കു ഗവണ്മെൻറു ഒരു പോംവഴികണ്ടുപിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെക്കാൾ ഭയങ്കരമായ ഒരു ഭാവിയെ ഗവണ്മെൻറിനു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പഞ്ചാബ്, ബങ്കാൾ, തുടങ്ങിയുള്ള ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യൻ പ്രാവിൻസുകളിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെയിടയിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ വർദ്ധനവിനെക്കണ്ടു് പരിഭ്രമിച്ചു് അതാതു ഗവണ്മെൻറുകൾ ഈ തൊഴിലില്ലായ്മ രാജ്യത്തെക്കു ഉപദ്രവകരമായിത്തീരാതിരിക്കുന്നതിനായി അവക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തുവരുന്നു. ഈ പ്രശ്നത്തിനു ഒരു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വകുപ്പാണു് പൊതുമരാമത്തും ഇറിഗേഷനും. അതിലേക്കായി ഗവണ്മെൻറു നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തുക ഒട്ടും പര്യാപ്തമല്ല. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ നാൺപ്രൊഡക്ടീവു് വർക്സിനാണു് അധികം പണം ചേർത്തിട്ടുള്ളതെന്നു എളുപ്പത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ ഇനത്തിൽ അനവധി പണം ഗവണ്മെൻറു വിനിയോഗിക്കുകയും പ്രൊഡക്ടീവു ജോലികൾക്കു ധാരാളം പണം വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ശരിയായ ഒരു നയമല്ല. വ്യവസായത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു പണം കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നാൽ വ്യവസായീകരണം ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രീതിയിലല്ല നിർവഹിക്കേണ്ടതെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഗവണ്മെൻറു പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതു് കുടിൽവ്യവസായത്തെയാണു്. മെഷീനറികൊണ്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തി ആദായമെടുത്താൽ അതു് രാജ്യത്തെ തൊഴിലിയല്ലായ്മക്കു പരിഹാരമായിത്തീരുകയില്ല. ഗ്രാമ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾം വിശേഷിച്ചും കൃഷിക്കാരാണ്. കൊല്ലത്തിൽ ഒൻ പതുമാസവും അവക്കു തൊഴിലില്ല. ഇതിനുംപുറമെ തിരുവിതാംകൂറി റിലെ ഏറ്റവും വലുതായ കേരകൃഷിയുടെ സ്ഥിതി വളരെ ദയനീയമാ യിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു രാജ്യവാസികൾം വളരെ നാളായി മുറവിളിക്കൂട്ടിയിട്ടും അതു് ഒരു വനരോദമായിട്ടാണ് ഇന്നും ഇരിക്കുന്ന തു്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറു അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നെല്ലാം പറയാറുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻ കമ്പോള ങ്ങളെമാത്രം ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കേണ്ട തിരുവിതാംകൂറിലെ കേരകൃഷി ക്കാരെ തുരത്തുവാൻ സിലോൺ സർവയത്നങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ സിലോൺ മത്സരത്തെ തടയത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറു ഇൻ ഡ്യാഗവണ്മെൻറിനെ ശക്തിയായിഉൽബോധപ്പിച്ചു ഇതിലേക്കു ഒരു പരിഹാരം വരുത്തേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇനി എനിക്കൊന്നു പറയുവാനുള്ളതു് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബ ന്ധിച്ചാണ്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവു് രക്ഷകർത്താക്കൾക്കു വ ഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനും ഒരു പോം വഴി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ ത്തിനുള്ള ഫീസ് പകുതിയെങ്കിലും കുറയ്ക്കാത്തപക്ഷം രക്ഷകർത്താക്ക ൾക്കു അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിൽ വളരെ പ്രയാസം നേരിടും.

രാജ്യത്തേയ്ക്കും ജനങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ പല സം ഗതികളും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം ഗവണ്മെൻറു വിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയുർവേദം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്നതും നാട്ടിൽ വള രെ പ്രചാരമുള്ളതുമായ ഒരു ചികിത്സാസംപ്രദായമാണ്. അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ ബഡ്ജറിൽ അതിലേക്കു പര്യാപ്തമായ യാതൊരു തുകയും ചേർത്തിട്ടു മില്ല. ഇപ്രകാരം ഒരു കൃഷിക്കാരന്റെ വീക്ഷണകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു വീ ക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ബഡ്ജറു അനുമോദനാർഹമാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ റവന്യു ഒരു സ്റ്റേഷനറിപോലെ യായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ചെലവു് വർഷംപ്രതി വർദ്ധിച്ചും വരുന്നു. വരവു വർദ്ധിക്കാതെ ചെലവു വർദ്ധിച്ചാൽ അതെവിടെ ചെന്നവസാ നിക്കും? പണ്ഡിതനായ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി റവന്യു,കസ്റ്റംസ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha pillai.]

സ്, ഇൻഡസ്ട്രി ഇവയിൽനിന്നും വലുതായ ആദായം അടുത്തകൊല്ലം എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസിയല്ല. ഫ ഫ ഫ-ലെ റവന്യൂവിൽ ഉള്ള കുറവ് ഫ ഫ ഫ-ൽ വരികയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നിശ്ചയമായും ഭൂനികുതിയിൽ കുറവു വരാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈവക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ഒട്ടുംതന്നെ അനുമോദനാർഹനല്ല.

Mr. Sayed M Bava : സർ, ധനകാര്യദർശി ഇവിടെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി പല മെമ്പർമാരും ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒരു പ്രധാനസംഗതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ബഡ്ജറ്റു തയ്യാറാക്കിയ ധനകാര്യദർശിയെ അനുമോദിക്കുന്നതിനു എനിക്കു മനസ്സുതോന്നുന്നു സാമ്പത്തികാധഃപതനം ഈ നാട്ടിൽ ഇല്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : സാമ്പത്തികാധഃപതനം ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

Mr Sayed M. Bava : ഇതിനുമുൻപുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തു തേരും പാലും ഒഴുകുകയായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടു കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ സഭയുടെ ആലോചനക്കു വിഷയമായിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റു സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ അതിലേക്കു ശരിയായ ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി പണ്ഡിതനാണെങ്കിലും ഒരമാനുഷനാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ബഡ്ജറ്റു തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഏതെല്ലാമായിരുന്നു എന്നുകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഇവിടെ ബഡ്ജറ്റിനെ നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ബഡ്ജറ്റു തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ധനകാര്യദർശിക്കു നേരിട്ട വിഷമതകളെപ്പറ്റി ആരുംതന്നെ കാര്യമായി വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. ഭരണത്തിനു ചെലവുകൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. നിലവിലിരിക്കുന്ന ചെലവുകൾ വെട്ടിക്കുറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ടു വലുതായ മാറ്റങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ വിപ്ലവങ്ങളോ ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട്. ഈ സംഗതി ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ശരിയായി ആകർഷിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും പണമില്ലെന്നുള്ള കാരണം സാമ്പത്തികമായ അധഃപതനത്തിനു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനു ബാധകമായിത്തീരാൻ പാടുള്ളതല്ല. നാട്ടിൻപുറങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം കുടിൽവ്യവസായപരിപോഷണമാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട പല മെമ്പർമാരും പ്രസ്താവിക്കയും ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കയും ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ അഭിപ്രായങ്ങളോടെല്ലാം ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടു യോജിക്കുന്നു. യാന്ത്രികവ്യവസായങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കയെന്നുള്ളതു ഈ നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു പറ്റിയതല്ല. ഇവിടെ മൂലധനം കൈവശമുള്ള ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം വളരെ പരിമിതമാണ്. യാന്ത്രികവ്യവസായങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും വലിയ മൂലധനം ആവശ്യമാകുന്നു. കുടിൽവ്യവസായത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു വേണ്ടവിധത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈ രാജ്യത്തെ സാമ്പത്തികനില അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ നന്നാകാതിരിക്കയില്ല. കയർവ്യവസായംകൊണ്ടുമാത്രം ജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന ആളുകളധികവും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലാണ്. മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ പടിഞ്ഞാറെ തീരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ഇവരുടെ കഷ്ടതകളുടെ ശമനത്തിനായി എന്തെങ്കിലും ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർക്കയോ അല്ലെങ്കിൽ അനുകമ്പാപൂർവമായ രീതിയിൽ വല്ല പ്രസ്താവനകളെങ്കിലും നടത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പല മെമ്പർമാരും പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇവിടത്തെ ആളുകൾ കൃഷിക്കാരാണെന്നാണ്. ആ ഭാഗത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഭൂരിപക്ഷം കൃഷിക്കാരായിരിക്കാം. കൃഷികൊണ്ടു വാസ്തവത്തിൽ അവരവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുവരുന്ന ജനങ്ങൾ എത്രയുണ്ടെന്നു ഒരു പരിശോധന നടത്തിയാൽ ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം ജീവിതാവശ്യം നിർവഹിച്ചുവരുന്നവരുടെ സംഖ്യ തുലോം പരിമിതമാണ്.

കർഷകാശ്വാസബില്ലിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പല പ്രസ്താവനകളും നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഞാനും അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുന്നപക്ഷം അതൊട്ടും അസ്ഥാനത്തിലാവുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നിയമസമിതിയുടെ പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു കർഷകാശ്വാസബില്ലുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമില്ലെന്നാണ് എന്റെ വി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Sayed M. Bava.]

നീതമായ അഭിപ്രായം. കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തെമാത്രം മുൻനിറുത്തി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം കൃഷിക്കാക്കുതന്നെ ഉപയോഗപ്രദമാകുമോ എന്നുള്ള സംഗതിയും സംശയകരമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ എന്നീ സംഗതികൾ പരസ്പരം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവയാണ്. ഇവയെ വേർതിരിച്ചു അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെപ്പറ്റിമാത്രം പ്രത്യേകമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം അതു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു പര്യാപ്തമാവുകയില്ല. അതിലേക്കായുള്ള പരിശ്രമം നിശ്ചയമായും പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഒരു പരിശ്രമമായിരിക്കാതെ ഇടയുള്ളൂ.

Mr. J. John Kattakayam : എല്ലാവരും കൃഷിക്കാരെ ആശ്രയിച്ചല്ലേ കഴിയുന്നത്?

Mr. Sayed M. Bava: കച്ചവടക്കാരെ ആശ്രയിച്ചാണു കഴിയുന്നത്.

Mr. J. John Kattakayam : കൃഷിയില്ലെങ്കിൽ കച്ചവടം ഉണ്ടാകുമോ?

Mr. Sayed M. Bava ; കച്ചവടമില്ലെങ്കിൽ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : കൃഷിക്കാരുടെ വിഭവങ്ങളെ അപഹരിച്ചെടുക്കുന്നതു കച്ചവടക്കാരല്ലേ?

Mr Sayed M. Bava : അങ്ങിനെ ഒരു പരാതി ഉള്ളതായിട്ടു എനിക്കറിവില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : കൃഷിക്കാരുടെ ഉൽപന്നങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കൊണ്ടല്ലേ കച്ചവടക്കാർ വയറുപിഴപ്പുനടത്തുന്നത്?

Mr. Sayed M. Bava: കച്ചവടക്കാരുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം കൃഷിക്കാരും അനുഭവിക്കുന്നു.

അതിനാൽ ഈ നിയമം പാസ്സാക്കുന്നതു കൃഷിക്കാർക്കുതന്നെ നാശത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

Mr. J. John Kattakayam : "നിയമം" എന്നു മെംബർ വിവക്ഷിക്കുന്നതു എന്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്?

Mr. Sayed M. Bava : നിയമം ആക്കാൻപോകുന്ന ബില്ലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. J. John Kattakayam: ഈ ബില്ലിലെ ഏതുഭാഗമാണ് കൃഷിക്കാർക്കു ദോഷകരമായിട്ടുള്ളതെന്നു മെമ്പർ പറയാമോ?

Chairman: അതു ചോദ്യത്തിനുത്തരം പറയണ്ടാ.

Mr. Sayed M. Bava: വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ബഹുമാന്യന്മാരായ മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സാർവത്രികമാക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഈ രാജ്യത്തെ വരവിൽ ഗണ്യമായ ഒരംശം ചെലവാക്കിവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം കിട്ടാത്തതു വിദ്യാഭ്യാസസംപ്രദായത്തിന്റെ ന്യൂനതയാണു്. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസനയം പരിഷ്കരിക്കാതെ അതിലേക്കുള്ള ചെലവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. കരം കൊടുക്കുന്നവരെ എത്രത്തോളം ഞെരുക്കിപ്പിഴിയാൻ കഴിയുമോ അത്രത്തോളം ഞെരുക്കിപ്പിഴിയുന്നുണ്ടു്. അതായതു് എത്രത്തോളം കരം കൊടുക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടോ അത്രത്തോളം ജനങ്ങൾ കരം കൊടുത്തുവരുന്നു. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും ക്രട്ടതൽ കരം ചുമത്താമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് ഈ നാട്ടിനു പറ്റിയതല്ല.

മുസ്ലീം സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു രണ്ടു വാക്കു് പ്രസ്താവിക്കാനുണ്ടു്. മുസ്ലീം സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള തുക ആയിരം രൂപമാത്രമാണു്. ഈ രാജ്യത്തു നാലുലക്ഷം മുസ്ലീമിങ്ങളുണ്ടു്. അവരുടെ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള ആയിരം രൂപകൊണ്ടു് എന്താണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നു എത്രതന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മുസ്ലീം സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ മുസ്ലീം സമുദായത്തിനെന്നല്ല കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുപോലും അഭിരുചി ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങീട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ഈ അടുത്ത കാലത്താണു് ഗവൺമെൻറിനു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇടയിടെ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള സർക്കുലറിന്റെ ഫലമായി സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് എത്രത്തോളം ഉത്സാഹജനകമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഗവണ്മെൻറിനു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് മുസ്ലീം സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവൺമെൻറു ക്രട്ടതൽ താല്പര്യം കാണിക്കണം.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: (*Neyyattinkara cum Nedumangad*): സർ, വരുന്ന കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി നിത്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai]

പണം ചെയ്യുമ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുവെ ഉപയോഗമുള്ള ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിമാത്രം പ്രസ്താവിക്കാമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഫൈനാൻസും അക്കൗണ്ട്സും വേർതിരിക്കണമെന്നുള്ള ഈ നിയമസമിതി അഭിപ്രായപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ച് വേർതിരിക്കയും പുതുതായി പണ്ഡിതനായ ഒരു ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയെ അന്യനാട്ടിൽനിന്നും ഇവിടെ വരുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും പുതുമ ഞങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ആ ആശ നിരാശയായിട്ടാണ് തീർന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ പഴയ എഴുത്തുപള്ളിയിലെ ചില ആശാന്മാരെപ്പോലെ ചില കണക്കുകൾ ക്രോഡീകരിച്ചും ചില മൂലതത്വങ്ങൾ ഉപദേശിക്കാനുമാത്രം അദ്ദേഹത്തിന് സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു പുതുമയാണ് ഞാൻ അതിൽ അധികമായി കാണുന്നത്. വെളുത്തവശങ്ങളെമാത്രം എടുത്തുകാണിച്ചും ഇരുണ്ടവശങ്ങളെ ഒളിച്ചുവച്ചുമാണ് ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. "ജാലവിദ്യക്കാരന്റെ മന്ത്രവടി"കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ വശത്താക്കിക്കളയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ ജനതയെ വശപ്പെടുത്താമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ ആവലയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്ന ആളുകളല്ലെന്നും ഏതു സംഗതിയും അരഞ്ഞുനോക്കി കതിരും പതിരും തിരിച്ചറിഞ്ഞു വിവേകപൂർവം ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ ശേഷിയുള്ളവരാണ് ഈ നാട്ടുകാർ എന്നും അദ്ദേഹം ഇയിടക്ക് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഈ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും നടത്തിക്കളയാമെന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു തെറ്റാണ്.

ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറ്റ് ഡഫിസിറ്റോ സർപ്ലസോ ആയിരുന്നാലും പൊതുജനങ്ങൾക്കുപകാരപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും സംഗതികൾ അതിലുണ്ടോ എന്നുവേണം നോക്കാൻ. അങ്ങിനെ നോക്കുന്നപക്ഷം ഈ ബഡ്ജറ്റുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഉപയോഗവും ഉള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. പൊതുജനങ്ങൾ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നത് പണക്കാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമല്ലാത്ത ഇടത്തരം ആളുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒന്നുംതന്നെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. നാട്ടിന്റെ നിജസ്ഥിതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ ബ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡ്ഡറെ ശ്രദ്ധിക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരം മുനിസിപ്പാലിറ്റി വാഡുകളിൽ അഞ്ചോ ആറോ സിൻഡി കാളകളെ നിറുത്തുക, കാളേജിൽ സംസ്കൃതത്തിൽ ആനേഴ്സ് കോഴ്സ് ഏർപ്പെടുത്തുക, ഏതാനും വൊക്കേഷനൽ സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുക, ചങ്ങനാശേരിയിലെ ലോക്കൽ ആപ്പീഷൻ നിറുത്തി അതു് ആറ്റിങ്ങൽ തുടങ്ങുക, മിഡ്വൈഫറി ക്ലാസ്സ് വീണ്ടും ഏർപ്പെടുത്തുക, ഏതാനും കൺസർവെൻസി സ്റ്റേഷൻസ് തുടങ്ങുക ഇതൊക്കെയാണു് വരുന്നകൊല്ലത്തേക്കു് ബഡ്ജറിൽ കാണുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ. അതുപോലെതന്നെ റിപ്രൊഡക്ടീവു് വർക്സിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ടൗൺപ്ലാനിംഗ്, ഏലക്ട്രിസിറ്റി (ഇതിലൊന്നിലും എനിക്കു വിപരീതാഭിപ്രായമില്ല) മുതലായവയ്ക്കു് ധാരാളം പണം ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നൊക്കെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് എന്തു ഗുണമാണു വരാൻപോകുന്നതെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതപദ്ധതിയിലെ കറൻറു് കൊല്ലംവരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടു് സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർക്കു് എന്തു ഗുണമാണു് ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതു്? പാവപ്പെട്ട ഗ്രാമവാസികളുടെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ ബഡ്ജറിൽ നിർദ്ദേശിച്ചുകാണുന്നില്ല. ദാരിദ്ര്യം രോഗം മുതലായവ നിമിത്തം സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ പാവവിധത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിലേക്കു് ദൃഷ്ടാന്തമായി ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന താലൂക്കുകളെതന്നെ എടുക്കാം. രണ്ടുവർഷക്കാലമായി മലമ്പനി പിടിപെട്ടു പലവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ആ നാട്ടുകാർക്കു് മലമ്പനിനിവാരണാർത്ഥം അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ എത്ര പണമാണു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഒരു കാശുപോലും നീക്കിവച്ചിട്ടില്ല. പുതിയ ഒരു ആശുപത്രിപോലും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വിചാരിച്ചിട്ടില്ല.

നെയ്യാറിൻകര, നെടുമങ്ങാടു എന്നീ താലൂക്കുകളിലെ പല പകുതികളിലുള്ള ജനങ്ങളും കഠിനമായ മലേറിയാ പിടിപെട്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവർക്കു കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിചാരം ഗവൺമെൻറിനില്ല. അവരുടെ വസ്തുക്കൾ മിക്കവാറും കരുതിശിഖരേലത്തിൽ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ദീനം ഭേദപ്പെട്ടു തിരിയെ ചെല്ലുമ്പോൾ അവർക്കു് അവകാശപ്പെടുവാൻ യാതൊരു വസ്തുവും ഇല്ലെന്നുള്ള നിലയാണു് ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്. മലേറിയാ പിടിപെട്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ റിലീഫ് വർക്കുകൾ കുറെയൊക്കെ ചെയ്യുകയും അതുകൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ണ്ട്, കുറെപേർക്കു രക്ഷകിട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു ജനങ്ങളും കഷ്ടപ്പെടുന്നു: ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ ദിനംതന്നെ പിടിപെടുന്നതു്. ഈ ദാരിദ്ര്യനിവാരണത്തിനുള്ള റിലീഫ് വർക്കാണ് ഇനി അവിടെ പ്രധാനമായി ചെയ്യുവാൻ ഉള്ളതു്. ഇതുവരെയായി ചില റോഡുകളും വെട്ടുക, മുതലായ ചില മരാമത്തുവേലകളും മാത്രമേ ഗവൺമെൻറു ഇതിലേക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളു. അതുകൊണ്ടൊന്നും കാര്യമായില്ല. സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യശമനത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും എന്തെങ്കിലുംകൂടി നടത്തേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ഇതേ സംബന്ധിച്ചുവേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങളുംക്കായി ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും സമീപിച്ചപ്പോൾ തൽക്കാലം അതിനുള്ള ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ, അവർ പാവപ്പെട്ട ഈ സാധുക്കളുടെ ഇന്നത്തെ നിലകണ്ടു ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയും അതു് അവരിൽ വളരെ അനുകമ്പ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. മേലാലെങ്കിലും ഈ സാധുസഹസ്രങ്ങളുടെ ക്ഷണത്തിനായി ഉടനടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ഗവൺമെൻറു തയാറാകാതിരിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും രാജ്യത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗം മരുഭൂമിയായിപ്പോകും എന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറവാനുള്ളു. ഇപ്പോഴും നെയ്യാറിൻകര താലൂക്കിൽ പല ഇടത്തും മലേറിയ ഉണ്ടു്. മരുകിൽ, പെരുങ്കടവിള ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആ ദീനം ശക്തിയായി പിടിപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നും പടിഞ്ഞാട്ടും അതു പടർന്നുപിടിക്കുന്നുണ്ടു്. സ്ഥിതിഗതികളും ഇങ്ങനെ തുടരുവാൻ അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം കുറച്ചു നാളുകൾക്കുള്ളിൽ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണംതന്നെ ഒരു മലേറിയാകേന്ദ്രമായി തീരുകയില്ലേ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു മലേറിയാനിവാരണത്തിനായുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഗവൺമെൻറു ഒട്ടുംതന്നെ ഉപേക്ഷകാണിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്കു നിത്യവൃത്തിക്കുപോലും വഴിയില്ലാതിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഗവൺമെൻറു കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരുദിവസം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ ബാലരാമപുരത്തു് ഒരു ടോൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവിടെ ടോൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു് സാധുജങ്ങൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഗവൺമെൻറാലോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചിച്ചതേ ഇല്ല. അവിടെനിന്നും തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു അനവധി ചക്കിടാവണ്ടികൾ പോകുവരവുണ്ട്. ഒരു ചക്കിടാവണ്ടിക്കാരനു ഒരുദിവസം എട്ടോ പത്തോ ചക്രം ക്ലലികിട്ടും. അവൻ ബാലരാമപുരത്തു് നാലുചക്രം ടോൾകൊടുക്കണം; കരമനയിൽ രണ്ടര ചക്രം ടോൾകൊടുക്കണം; പിറേദിവസം തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ വീണ്ടും നാലുചക്രം ബാലരാമപുരത്തു കൊടുക്കണം. ഇങ്ങനെ പത്തര ചക്രം ടോളിനുവേണ്ടി ചെലവാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവനു് ഈ തൊഴിൽചെയ്തു് എങ്ങിനെ ഉപജീവിക്കുവാൻ കഴിയും? രാജതുല്യന്മാരായിക്കഴിയുന്ന കൺട്രാക്ടർമാർ കുറെപ്പേർക്കു് ഇതുകൊണ്ടു് വളരെ ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുണ്ടെങ്കിലും സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ ദോഷമാണു് ഇതുകൊണ്ടു് സംഭവിക്കുന്നതു്.

ഗവൺമെൻറിലേക്കു് പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനു മറു നല്ല മാർഗ്ഗം ഉണ്ടു്. പ്രൈവറ്റു ചന്തകളിൽനിന്നും വളരെ തുച്ഛമായ ഒരാദായമാണു് ഗവണ്മെൻറിനു ലഭിക്കുന്നതു്. വെറും ഒരു ചെറിയ ലൈസൻസുഫീസു മാത്രമേ പ്രൈവറ്റു ചന്തകളിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറു വസൂലാക്കുന്നുള്ളു. ഇവകളെയെല്ലാം പബ്ലിക്കു ചന്തകളാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നല്ലതുക ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾക്കു യാതൊരുദോഷവും വരാനില്ല; നേരെമറിച്ചു അവർക്കു വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്പോൾ പ്രൈവറ്റു ചന്ത നടത്തുന്നവർ പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും അവർക്കു ബോധിച്ചപോലെയാണു ഫീസു വാങ്ങുന്നതു്. മറു പലതരത്തിലുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളും ഇവരെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാം ഒരു രക്ഷകിട്ടും.

ഇവിടെ, പുതിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ പലപ്പോഴും ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. അതുപോലെ വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഇവിടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നകാര്യത്തിലും ജനങ്ങൾ വളരെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഈയിടെ ഗവണ്മെൻറിനു അതിൽ വളരെ താല്പര്യമുള്ളതായിട്ടാണു കാണുന്നതു് ആൻപത്തഞ്ചുവയസ്സുകഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടെയുള്ളവരെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിച്ചയയ്ക്കും. അവക്കു ദേഹശക്തിയില്ലെന്നുള്ള കാരണവും പറയും. വിദേശത്തുള്ളവക്കു് ആൻപത്തഞ്ചുവയസ്സു കഴിഞ്ഞാലും ദേഹശക്തി കുറയുകയില്ല എന്നു ഗവണ്മെൻറു കണക്കാക്കുന്നതു ഏതടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണെന്നു എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ പുറത്തുള്ളവർ ഇവിടെ വന്നാൽ അവർക്കു ക്ലൃത്യതൽ ശമ്പളവും മറു പ്രോത്സാഹനങ്ങളും കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു മടിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ന്നമില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളവർക്കാണെങ്കിൽ ഉടനെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുകൂടാതെ പുറത്തുള്ളവർക്കു നമ്മെപ്പറ്റി ഒരവജ്ഞ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സംഗതിയാക്കുന്നു. ൻ ഠ ഠ രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഒഴിവിൽ വെളിയിൽനിന്നും ഒരാളെ നിയമിച്ചാൽ ഉടനെ ഗവണ്മെന്റു അയാൾക്കു ഫ ഠ ഠ രൂപാ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു. അയാൾ പോയതിനുശേഷം വീണ്ടും ഇവിടെയുള്ള ഒരാളെ നിയമിച്ചാൽ പഴയ ൻ ഠ ഠ രൂപാ മാത്രമേ കൊടുക്കുകയുള്ളുതാനും. ൻ ഠ ഠ രൂപാ ശമ്പളക്കാരന്റെ ജൂനിയറായിട്ടാണു ഫ ഠ ഠ രൂപാക്കാരനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയാനും ഗവണ്മെന്റിനു ലജ്ജയില്ല. അൻപത്തഞ്ചുവയസ്സു കഴിഞ്ഞു പെൻഷൻപറ്റിയ പല നാട്ടുകാരും നല്ല ശക്തിയോടെ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ടു്. ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഇവിടെയുള്ളവരെത്തന്നെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ളകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു് വേണ്ടവണ്ണം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കർഷകരെ ഇന്നത്തെ ദുരിതാവസ്ഥയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനു്, നിർദയമായി കരം ഈടാക്കുന്ന സ്വഭാവം തൽക്കാലത്തേക്കു നീട്ടിവച്ചിട്ടു് അവർക്കു ആശ്വാസപ്രദമായ സംഗതികൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയാദൃഷ്ടി പതിയണമെന്നു ആശിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു് ഏറ്റവും നിരാശാജനകമായ ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതിനു ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

Mr. K. Sankaralingam Pillai (*Kottarakara and Pathanapuram* cum *Shencotta*) : Sir, whether the budget is really a surplus one or not there cannot be two opinions on the inclusion of a large sum of expenditure for the non-productive works such as the Town Planning and Drainage schemes, purchase of buildings, and the construction of the Council Chamber. These improvements may be justified if at all in more prosperous days, and not in these days of financial stringency.

I am at one with those in the view that no amounts are spent for the development of industries. The Financial Secretary has stated that this is the best time for floating loans for the purpose of developing industries. One may agree. But I only wish that a substantial provision had been made for a well planned scheme of agricultural development. We would be on more certain ground with it than with our industries, as our experience of the sugar and rubber factories would show.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

My chief purpose in availing myself of this opportunity now is to endorse fully the views expressed by Mr. Piraviperumal Pillai on the very sad and unfair treatment meted out to Tamilians of the State. Sir, Tamilians are more or less in the position of strangers here. One has only to see how many of them are really in Government service. We hoped, Sir, that Government would not be very unjust to them and that was why even at the time of the discussion of the Public Service Committee's recommendations we did not press the claims of the Tamilians being given sufficient attention. But, if only we take the recent very flagrant case of injustice referred to, by my friend, namely, the recruitment of people to the State Forces, we can see how far Government have been unfair to the Tamilian community. There are among Tamilians people who as a class and by tradition, cannot be said to be inferior to any community or race in point of valour. We have only to take the case of the Maravas. It is well-known that the Maravas have been for generations, even from time immemorial, the warriors of South India. The very word "Marava" means a man of courage, and that he should be excluded from the army of the State would show how much the Tamilians are being forgotten. If we trace the history of the State, we will know how much modern Travancore owes its making to the Tamilians. One of my friends was sceptical about the contribution of the Tamilians to the formation of the modern State. For that one has only to read the learned treatise of Mr. K. M. Panicker on the history of Modern Travancore, or go through the erudite articles of Mr. Chidambaram Pillai in the pages of the 'Tamilian'. Then one would realise how much Travancore of to-day is really the making of Tamilians. Among warring chieftains, chieftains who have opposed the ascendency of the princes of the country, it was the Tamilians who aided in bringing about order and the subjugation of these chieftains. My friend Mr. Arumukham Pillai hinted whether they did not help the country by way of finances also. That again will be apparent from a reading of the history. Not only that, the earliest among the financial advisers of the Government were the Tamilians. and they were among the ablest of the financiers of the State. I only hope, Sir, that particularly in view of the Franchise and Delimitation Commissioner's Report now before the Government, and the fact that report is beyond the purview of this Council, Government will see that the Tamilians are properly represented in the Legislature. There is already an undercurrent of feeling that they are deliberately ignored. I hope Government will not give room for any suspicion in the matter.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Sir, a special feature in the budget presented by the Financial Secretary is the provision for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

purchase of two Scindhi bulls for the Agricultural Department. After going through the budget I have not been able to find any other provision which goes directly to benefit the agricultural population. It is well known that the ryots who form the major portion of the population are hard hit by the prevailing economic depression. There has been a persistent cry for a reduction of taxation and various other representations have been made in and outside the House for the purpose of giving relief to the agricultural population. It is surprising to find that as against this provision for the relief of the ryots there are proposals for an expenditure of about one crore and twelve lakhs of rupees for the P. W. Department. A distinction has been made in the method of expenditure in the case of reproductive works and works which are not reproductive. In the result however, more than a crore of rupees is going to be spent for the P. W. Department whether on reproductive or non-reproductive works. It is when we compare this provision for the expenditure on public works with the provision for the relief of the agricultural population that we are struck with the incongruity of the whole situation. We know, as a matter of fact, that there has been an attempt made to relieve the agricultural population from their indebtedness by means of a legislative enactment. It is well-known that the agricultural population are immersed in debt. In fact, 95 per cent of the population are involved in debt and, so far, there has not been any substantial relief to help them out of their present situation. The Agricultural Debt Relief Bill has not till now progressed far enough and we do not know whether there is any prospect of that measure being enacted into law. Whether it is enacted as a law or not it is clear that the Government is not going to move their little finger in affording relief to the agricultural population. Whether the Bill becomes law or not, it is a matter entirely between the debtors and the creditors. If it does not become law, there is absolutely no relief to the debtor. By means of that Bill the debtor is to be relieved by means of the pressure put upon the creditor and not by any kind of help which the Government is going to render to them. We know very well that the creditors and debtors are both in the same condition so far as this State is concerned. The creditor is as well a debtor and the debtor may be a creditor sometimes. Both come from the same agricultural population. There is no money lending class in this country and if this Bill is going to be enacted into law, I am sure, the creditor will be as much aggrieved as the debtor. The creditor will also stand in need of relief eventually. I am not going to discuss

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the principle of that Bill now. What I wish to stress is that the Government is not going to render any kind of help to the ryots by that means. The creditors have to suffer and the debtors should get relief in that way. At any rate, there is no prospect of the Bill becoming law in the near future. I fail to see what hope the Travancore ryot has and what kind of help the Travancore ryot is going to get from the Government. So far as I have been able to see there is absolutely no kind of relief. There was one way in which the Government could have rendered them some help. They could have extended the scope of the Land Mortgage Bank. It would have been a wise provision if the Government were prepared to put some more money into the Bank, at a lower rate of interest, which they could very well afford to do. I have no doubt that that would have been a very substantial kind of help.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Have the ryots sufficient property to wipe off all their debts?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: I presume that the debtors have incurred these debts mostly on the security of immovable property. When we speak of agricultural indebtedness, we believe that the agriculturists have some kind of property to offer as security. They have incurred these debts in connection with their agricultural operations.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Will those properties be considered to be ample securities for the money that may be advanced by the Land Mortgage Bank?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: If that is the reason why the Government is not going to afford any help to the agriculturists, then that would be a justification. But I am not aware that the agricultural population are not in a position to offer security for the debts they have run into. There may be some who may be unable to offer sufficient security to take a loan to wipe off their debts. Is that a reason why such people as are in a position to give security should not be allowed advances of money?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Has anybody been refused loan from the Land Mortgage Bank?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: If my friend wants me to point out some of the defects in the working of the Land Mortgage Bank I am prepared to do so. But, I feel that this is not the occasion for it. Still, I would point out that it is impossible for the majority of the agricultural population to have any transactions with the Land Mortgage Bank.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir I rise to a point of order. Standing order 5 says that the meeting shall terminate at 4-30 P. M. Now it is 4-30 and is it not time for us to disperse?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Chairman: The President has announced in the morning that the meeting will continue till 5 o' clock.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I wish to know under what rule or standing order that announcement has been made?

Chairman: The president has got a discretion in extending the time and in the exercise of that discretion he has announced this morning that the meeting will continue till 5 o' clock.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: In answer to the question put to me, I have only to say that as at present worked the Land Mortgage Bank can advance only an amount up to Rs. 5,000 and it can advance money only to discharge hypothecation debts and not to discharge what are called *otti* debts. That is a very serious handicap to most of the people. I know as a matter of fact in a large majority of cases agriculturists could borrow money only by parting with the possession of their properties and by executing *otti* deeds. In the case of those who have entered into such transactions the Land Mortgage Bank can do nothing. They cannot get any help from the Land Mortgage Bank.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Why do such people want to redeem the property during this time of slump in commodity prices?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Perhaps there may be cases where it may not be pofitable for some people to redeem those mortgages. But I know as a matter of fact in a large number of cases it would be profitable for the agriculturists to redeem mortgages because as for instance where provision is made for the payment of Michavaram after deducting the interest due to the creditor. That means the agriculturists can profitably redeem the properties and take them into their own possession. The assumption that it will not be profitable is, I submit, wrong. There are several other considerations which for want of time it is not possible for me to discuss. I would only submit that the scope of the Land Mortgage Bank should be increased and Government should be prepared to invest more money and to lend it to the ryots to relieve them from their indebtedness. I would also submit, Sir, that the rate of interest on the money advanced should also be reduced from the rate which prevails now. As it is I find there is absolutely no provision for the protection of the ryots.

Chairman: The time allotted for non-official members expires after five minutes. So if there is any non-official member wishing to speak he must finish within five minutes.

(No non-official member having risen to speak, the Financial Secretary was called.)

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: Sir, I shall first deal with the question of the criticism on the classification. Most of the honourable members devoted a lot of time in criticising the method of classification (*Louder please*): The classification is based on that adopted in British India. For example, in British India, the Delhi capital expenditure was debited to capital and also the Quetta reconstruction expenditure was proposed to be debited to capital but Government did not agree to that. The members of the Legislative Assembly in Delhi pressed for the debit of the expenditure for the Quetta Reconstruction to capital. Recently in Cochin, honourable members would have noticed that the expenditure on the Town Planning Scheme of Mattancherri is proposed to be debited to Capital. I do not know whether Cochin copied our example ; if so, it is a compliment to us. Imitation is the sincerest form of flattery. I do not say they copied our example. Whether they copied it or the idea occured to them spontaneously or simultaneously, it shows sufficiently well that our method is not wrong. In Cochin as honourable members know, the Dewan is one of the expert financiers and economists in India at present. So what has been approved by him and sanctioned by him cannot be wrong. Our method cannot be anything novel or peculiar or exceptional as some of the honourable members hinted.

I shall next proceed to explain how our method is logical and also consistent with the fundamental principle of commercial and Government accounting.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the expenditure for town improvement in Cochin placed under capital expenditure is met out of current revenues or from the accumulated surpluses ?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: It is not met out of current revenues. That is quite clear from the Cochin budget. Whether it is to be met from the surplus balance or borrowed funds, it has been debited to capital and has been included in the capital account outside the revenue budget. So that shows that our method is not quite illogical or exceptional.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know whether the Financial Secretary this time last year did not assure the House that in future non-productive expenditure will be met only from the current revenues and not from any other source ?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: I do not think that he said so in so many words. In my budget speech I said pointedly that we are reconsidering, even if we implied that. In para 3 I said that we are reconsidering the whole question of policy and we propose to adopt the policy described therein.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar.]

Now in commercial accounting all items of assets are taken to the balance sheet and not included in the profit and loss account. In commercial accounts, I think, furniture, machinery, building, etc., are included in the balance sheet. The balance sheet corresponds to our capital accounts. Profit and loss accounts corresponds to the revenue account. Only depreciation on those assets is charged to the revenue account. The purpose of profit and loss account in commercial accounts is to see whether dividend can be declared under the rules. The purpose of our revenue account here is to determine whether the general taxation is sufficient to keep the level of the standard of expenditure. That is the purpose of the revenue budget. So I think my proposal is a blessing and is in the interest of the tax-payers in Travancore. I expect that I would be thanked for it, because if the capital expenditure is included in the revenue budget, what would be the result? It will mean that the level of taxation has to be raised to meet the same level of expenditure.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know, Sir, whether the capital expenditure of a non-productive nature is met out of current revenues or whether it is met out of accumulated surpluses? What is the financial effect of that procedure so far as the tax-payer is concerned?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: Taxation is determined with reference to the revenue and expenditure charged to revenue in that particular year. If there is a deficit for successive years, then the real question we have to consider is either increase of taxation or retrenchment of expenditure. Some honourable member in the course of the discussion, said, "we don't care whether it is a surplus or a deficit budget." We cannot accept that proposition.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The statement made was "We don't care whether it is a surplus or a deficit budget. If Government have to incur expenditure they will do so and certify the expenditure whether the budget becomes surplus or deficit at the close of the year".

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: What I am attempting to justify is that the method adopted by Government is in accordance with the recognised principles of accounting.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Even if capital expenditure of a non-productive nature be incurred out of accumulated surpluses were not those surpluses brought into existence out of current revenues of past years? And is not that expenditure depriving the tax-payer from the benefit which he ought to derive from those surpluses?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: No, benefit means improvement of the country. I am not concerned with the question how surpluses have accumulated in the past. Borrowing is not an indication of insolvency. Not borrowing is merely a negative virtue, and does not mean any positive achievement.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: If that be so, may I know why when unfunded amounts now are in plenty with Government they should go in for a loan ?

Rao Bahadur A Rengasvami Aiyar: We are not able to carry on with unfunded debts.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the unfunded debts, under savings bank deposits as revealed by the budget estimates, amount to two crores and whether they are not available with Government ?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: Even including that, we hope to close the next year merely with a cash balance of Rs. 46·84 lakhs only. With this loan and with the overdraft of Rs. 9·5 lakhs, that is with Rs. 59·5 lakhs we hope to finance all these works and close with a cash balance of Rs. 46·8 lakhs.

As regards ways and means position, we have taken into account all our resources not merely current revenues but all our deposits, unfunded debts and the loan which we have raised so that next year we propose to do without borrowing. That is the position which I tried to explain in my budget and in my budget speech.

Now because a State has borrowed it does not mean it is insolvent. What are the facts ? In Mysore they have got about Rs. 8·5 crores of debt. Government of India have got about Rs. 1,200 crores of rupee debt, not to speak of sterling debt. Because a State does not borrow, it cannot be said that it is in a prosperous position. The test is, as I said in my speech, economic planning. We must expand our resources without recourse to additional taxation. That is the test. Many honourable members have painted an alarming picture merely because we have borrowed.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The picture painted to be of an alarming nature does not refer at all to capital expenditure incurred on productive works. I said the figure for public works proper is not at all alarming.

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: I am coming to that. Now what are the facts ? At the end of the year 1112, we shall have, and we expect to have a debt of Rs. 59 5 lakhs including the overdraft. As against that we have got productive assets to the extent of Rs. 112·5 lakhs. We have spent the money raised by loan only on productive works and we hope to get a return for it. If we do not get a return for it the House will be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar.]

quite right in criticising the action of Government in borrowing. Money borrowed has been invested only on productive enterprises. Over and above the money borrowed we have got surplus. That is why I said our debt position was satisfactory. It is on that principle I said our financial position is satisfactory.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: On what principle has the construction of the Council Chamber been classified under Capital Works?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: It is a big item of expenditure which has necessarily to be spread over several years. It is also a substantial asset for the State. It benefits also future generations. There is no reason why the budget of any one year should suffer a deficit on this account.

Sir, great importance is everywhere attached to the balancing of the budget; and the credit of a country depends on its balanced budget. It is not therefore right that honourable members should proclaim that our financial condition is not sound. That may affect our reputation, and the credit of our State.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: According to the member's theory, is there any work which could be provided for in the P. W. D. budget for a particular year? All the works executed year after year by the P. W. D. are assets.

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: Sir, the principle in making the classification is that, if a work involves expenditure beyond a certain amount, it may be classified as a capital work; if not, it is provided for in the year's budget.

Sir, my point is, that, rather than remain without these capital works, it is better we have them, although we may have to borrow, or to spend for them out of the reserve fund.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: If there is money, spend it as you like; if there is no money, borrow and spend; is that the principle?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: Government consider and decide upon certain works, and such of them as require a large sum are classed as capital works since there is no reason why the budget of any one year should bear the whole burden.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: What should be the cost of a work, if it should be classed as a capital work?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: The amount varies, in various places, according to the finances of the Government. In Madras it is about Rs. 5 lakhs. Any work involving expenditure of more than Rs. 5 lakhs, even if it is non-productive,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

may be classed as a capital work. Of course, in the Government of India, the amount is higher. For Travancore, I think personally that about Rs 3 lakhs would be a reasonable limit. No work, which involves an expenditure of more than Rs 3 lakhs, should be provided for out of the year's revenue. Rs 3 lakhs is the amount I would suggest, provisionally.

Chairman: According to the member, all the buildings, roads and bridges that the Government construct hereafter will be classed under 'Assets'?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: No, Sir. Only works which involve an expenditure of more than Rs 3 lakhs. There is also another point about such works. Each year's budget should make a provision for the interest on the outlay on such works and for a sinking fund to repay the total amount borrowed in the course of a fixed number of years. That also has to be borne in mind when the budget is framed.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Is there any provision, in the budget for 1112, for such interest or sinking fund?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: I have alluded to that point in my speech. We have made provision for interest; and we intend providing for a sinking fund also after the budget is passed finally. Also, there are some details which have to be worked out before we make a definite provision for a sinking fund.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I take it that, hereafter our Assets and Liabilities Statements will also include all the capital works?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: Yes. Productive works will be shown under Debt Heads. They will also find a place in the Assets and Liabilities Statement. Liquid assets, like investments in gilt-edged securities, will also find a place there.

Sir, the whole question is under consideration. There are several ancillary points connected with this question of classification. We have not come to any final decision yet. I may assure this House—I am sorry I could not get time to explain the position in detail to the other House—that our idea is to put everything on a sound basis. Nothing inconsistent with the fundamental principles of commercial and Government accounting, is going to be adopted.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Will the honourable member kindly inform the House whether, in the Government of India or in any other Government, at any time, unfunded debts, in the shape of Savings Bank Deposits, have ever been utilised for Capital Works?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: The position is altogether different with the Government of India. They act as bankers in several respects; whenever they need money, they have also to borrow. The Savings Bank deposits are also interest-bearing debts; and Government have to make use of those moneys also.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Is it the member's point that there is no rigid rule or principle in the matter, and that the rule, if any, should be flexible in order to suit the varying financial condition of the Government?

Rao Bahadur. A. Rengasvami Aiyar: With the resources available, we make the best arrangement possible for the expenditure we have to incur. By the end of next year, Sir, we hope to have overdrawn Rs. 9½ lakhs. That would mean that we have no further surplus funds to lay our hands upon for any non-productive expenditure. If we want to incur any more non-productive expenditure, we must borrow more, and provide for a sinking fund and for the interest on such debt from our annual revenues of the succeeding years. It will be seen that, in regard to this class of expenditure, we have reached the maximum limit. So, our attempt now is to balance the budget without sacrificing the fundamental financial principles followed elsewhere. Sir, I should think the Travancore tax-payers must welcome such attempt on the part of the Finance Department. Instead of doing that, if they go on crying out that our finances are rotten, the people outside are likely to be misled by such cries; and the State may lose its credit. Such criticisms should not be made, especially when our position is quite sound and we are doing our best in the circumstances.

As regards the allegation that the receipts under Land Revenue have been over-estimated, I may assure the House that the officers of the Department have taken all factors into account, and have given me a very fair estimate. I find no reason to think that there has been any overestimation, or that the estimated amount is unrealisable. Of course, as the House may remember, there is a sum of Rs 8 lakhs representing the arrears of land revenue. This amount also has been taken into account in making the forecast. There is therefore no justification in saying that there has been an over-estimation of our receipts under Land Revenue. Of course, we hope normal conditions will continue, and there will be no occasion for granting special remissions.

In regard to remission, Sir, I may draw the attention of the House to the statement made by the Cochin Government, that they are not going to grant any remission next year. Certainly, conditions in Cochin cannot be far different from conditions here. There is therefore no reason why we alone should provide for any

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

remission imagining that there is going to be necessity for special remissions.

In regard to our Customs revenue also, I may say that there has been absolutely no over-estimation ; because, I am absolutely sure that the Government of India are going to pay us the amount that we expect under this head. That is definite.

As regards Court Fee Stamps, we have already reduced Rs 3 lakhs from our original estimate for 1111. From Rs 18 lakhs, we have reduced it to Rs 15 lakhs. The position has been very carefully considered by the departmental experts who have advised me on the matter. There is no reason to anticipate that our income is going to be very much lower.

Sir, we all know that, in preparing a budget, one is making a series of forecasts for 12 months. It is, no doubt, a kind of gamble. There is therefore no particular reason why we must adopt an attitude of pessimism right through. So far as we have been able to see, I do not think we are going to be far wrong in our estimates.

Some criticisms were made about our Rubber Factory, and it was said that we could never hope to get the profit we expect from it. Sir, the expert hopes to get profit. We can Sir, hope to get a return for the money we have invested on the factory. Some members, who seem to have some experience of rubber trade, told us that there is no hope of our getting any profit out of the venture. I do not think, Sir, that so much pessimism is justifiable.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Will the member buy for his car a tyre which has been left unused for a long time ?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar : Motor tyres are not made in our factory, Sir.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : I am only asking for purposes of comparison, Sir.

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar : It is not even a year now since our factory was started ; so, the articles manufactured there cannot be considered to be very old : the first article manufactured will be about 6 months old, that is all. It is the duty of the honourable members not to create any prejudice in the minds of the public, here and elsewhere, about the rubber goods manufactured in our factory. (Mr. G. B. E. Truscott : *Hear, hear.*)

It was also complained that the budget for 1112 did not contain any provision for roads. I may say that the provision for such services, in the Budget for 1112, is not less than the provision in previous years. For new communications, the average provision for the last 3 years was Rs 6·5 lakhs ; I have allotted Rs 6·9 lakh-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar.]

for that purpose. Sir, we have no money for increasing such provision. I was very keen in seeing that I maintained the level of the previous years.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: സമുദ്രതീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ജലവിതരണം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവർമെൻറു എന്തെങ്കിലും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ ?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: We are simultaneously starting three water supply schemes, one at Alleppey, another at Nagercoil, and a third at Shencotta, in order that there may not be any complaint from one part of the country that the Government are favouring another part of the State.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ആലപ്പുഴ, ചെങ്കോട്ട, നാഗർകോവിൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം ജലവിതരണം നടത്തിയാൽ പോരെന്നും തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ കരകളിലും—തെക്കെ അറ്റം മുതൽ വടക്കെ അറ്റംവരെ— ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു പ്രധാന കാര്യമാണ് ഇതെന്നും ഗവണ്മെൻറിനറിയാമോ ?

Rao Bahadur A. Rengasvami Aiyar: The House will see that it is not possible to provide for water supply schemes all over the State in one and the same year. I thought, we had already gone too far, in providing for three schemes in the same year. We had to undergo so much trouble to make that possible. We did it, just to avoid complaints from the people. Otherwise, the people of South Travancore may say that North Travancore has been favoured, and so on. It is certainly too much to ask us to start water supply schemes all over the State in one and the same year.

Chairman: The House will now adjourn.

The Council adjourned at 5 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly